

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

7. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

19. ÚNORA 2012

Z obsahu:

Modlitba

úplné odevzdanosti

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
1. února 2012
- strana 2 -

„Nejsme větší než naši Otcové“

V Le Barroux nedaleko
Avignonu čtyřicet let
vzkvétá komunita
benediktinů, kterou
založil dom Gérard Calvet
v duchu staré církevní
liturgické tradice
- strana 4 -

Obrácení

Andrého Frossarda

Proč se stal katolíkem
bezvěrec, syn
spoluzakladatele komunis-
tické strany Francie
- strana 6 -

„Moje království není z tohoto světa“

- strana 7 -

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi Michelinimu (29)

- strana 8 -

Dina Bélangerová (6)

- strana 9 -

Deníček

nenarozeného dítěte

- strana 11 -

Dom Gérard Calvet (*18. 11. 1927 - † 28. 2. 2008), opat benediktinského kláštera v Le Barroux

Editorial

Kdykoliv se v médiích ozve zpráva, že tam nebo onde propukla nebezpečná epidemie, ta první otázka a starost, která nás zpravidla napadne, je: jak daleko je to ode mne, neohrožuje mě toto nebezpečí, neprojevují se dokonce u mne příznaky smrtelné nákazy? To jsou první otázky, které nám vnuká náš pud sebezáchovy, zvláště v dnešní době, kdy lidé si neumí přát nic jiného než hlavně zdravíčko. Ale jsou také někteří, kteří ani v takové situaci nezačínají u sebe, ale myslí na to, zda by nemohli podniknout něco, aby oběti bylo co nejméně.

Jsou ovšem epidemie, které nevyvolávají paniku, ačkoliv mají daleko horší následky. Sama hlava církve prohlásila několikrát veřejně, že církev se nachází v hluboké krizi víry. Slyšeli jste někoho, kdo si dělá starosti, co tato krize vlastně znamená a zda se netýká také jeho?

Co vlastně představuje pro církev krize víry? Snad nejlépe nám to přiblíží některé analogie. Církev s ochromenou vírou je jako strom, ve kterém přestává proudit míza. Jeho listy vadnou, žloutnou, hnědnou a opadávají, větve usychají a při každém větru se lámou. Krize víry se velmi podobá kritickému stavu, v jakém se nachází člověk, u kterého selhává krevní oběh. Jeho údy odumírají, jeho životní funkce jsou krajně ohroženy: nachází se v akutním nebezpečí.

Krize víry je kritický stav samotné podstaty církve, je to odumírání jejího nadpřirozeného života. Všechno nadpřirozené je nahrazeno přirozeným: namísto Kristova těla nastupuje společenství lidí, místo Božího slova a pravdy lidské rozumování, místo Božích přikázání společenské konvence, místo ústřední svátosti společné setkání, místo věčného cíle pozemská hojnost, místo kříže sebeuspokojení, místo Boha „my“ a „já“. Veřejně se přiznává, že nastoupila krize, ale

mlčí se o tom, jak je smrtelnost, a nikde se nebije na poplach. Ví se dokonce, kdy to začalo, ale mluví se o tom s uspokojením jako o novém začátku.

Zhlédli jsme se v obraze putujícího lidu, ale Apoštol nám tento lid nepředstavuje jako vzor, ale jako výstrahu. Jen si přečtěte 10. kapitolu 1. listu Korintánům. Jako by mluvil o současné době. A proto kdo chce uposlechnout výzvu svatého Petra „Zachraňte se z tohoto pokolení!“, ať si i v této duchovní pandemii položí onu otázku: Jak daleko je to ode mne, neohrožuje mě toto nebezpečí, neprojevují se dokonce u mne příznaky smrtelné nákazy?

Náš tělesný organismus nezavírá smír s tím, co jej ohrožuje, ale bojuje proti tomu všemi silami. Kdo se chce zachránit, ať se co nejrychleji obrátí k našemu Pánu a prosí, aby mu obnovil svatý pud sebezáchovy. Duchovní imunita se neprojevuje v tom, že se můžeme vystavit jakémukoliv ohrožení, ale že se každému ohrožení cílevědomě a systematicky vyhýbáme, že posilujeme svou schopnost odříkání tím, že si odepřeme i to, co je dovoleno, abychom měli sílu odolat v závažných věcech. Naše putování není procházka kvetoucí přírodou, ale boj o život, o život věčný, který je ze všech stran ohrožován. Nemůžeme si vykračovat jen tak polehku. „Oblečte se do výzbroje Boží, abyste mohli čelit nástrahám. Vedeme zápas proti těm, kteří mají svou říši tmy v tomto světě.“ Jak si počíná svatý Pavel? Zachovává ve všem zdrženlivost, zápasí, drží své tělo v tuhé kázni, aby se snad nestalo, že bude zavržen. Kdo pije plnými doušky hříšné a provokující podněty, které dráždí smysly a chtivost, nesmí se divit, že si s tělem neví rady. Sítěmi a spreji se bráníme proti obtěžujícímu hmyzu, ale jedovaté hady nezřídíme přímo do srdce. Kdo si stěžuje na celibát? Ten, kdo ho z lásky

Dokončení na str. 13

Modlitba úplné odevzdanosti

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 1. února 2012*

Drazí bratři a sestry, dnes bych chtěl hovořit o Ježíšově modlitbě v Getsemanech v zahradě Olivové. Scénář vyprávění evangelii o této modlitbě je obzvláště významný. Ježíš se odebírá na Olivovou horu po Poslední večeři poté, co se modlil společně se svými učedníky. Evangelista Marek vypráví: *Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu.* (14,26) Jedná se pravděpodobně o některý z žalmů hallel, kterými se Bohu vzdávají díky za vysvobození národa z otroctví a žádá se o jeho pomoc v dalších přítomných těžkostech a hrozbách. Cesta až do Getseman je poznamenána Ježíšovými výroky, z nichž je cítit, jak na něho doléhá osud jeho nadcházející smrti a ohlašuje blížící se útěk učedníků.

Ježíšovi společníci

Když došli k úpatí Olivové hory, Ježíš se i tuto noc chystá k osobní modlitbě. Ale tentokrát se stane něco nového: zdá se, že nechce zůstat sám. Ježíš se mnohokrát odebral od ústraní daleko do lidu i od samotných učedníků a setrval na *opuštěných místech* (srov. Mk 1,35), nebo vystupoval *na horu*, říká svatý Marek (srov. 6,46). V Getsemanech naopak zve Petra, Jakuba a Jana, aby mu byli nablízku. Jsou to učedníci, které si povolal, aby s ním byli na hoře Proměnění (srov. Mk 9,2–13). Tato blízkost trojice během modlitby v Getsemanech je významná. I tuto noc se Ježíš bude modlit k Otci „sám“, protože jeho vztah k Němu je zcela osobní a jedinečný: je to vztah jednorozeného Syna. Řekli bychom, že dokonce především tuto noc se nikdo nemůže doopravdy přidružit k Synu, který se představuje Otci ve své absolutně jedi-

nečné, výlučné identitě. Proto Ježíš, když dospěl sám k bodu, kde setrvá v modlitbě, chce, aby alespoň tři učedníci zůstali nedaleko, v těsném vztahu s ním. Jedná se o blízkost prostorovou, o požadavek solidarity v okamžiku, ve kterém cítí blížící se smrt, ale především o blízkost v modlitbě jakoby v souzvuku s ním, v momentě, kdy se připravuje naplnit až do dna Otcovu vůli, a to je pozvání pro každého učedníka, aby ho následoval na cestě kříže. Evangelista Marek vypráví: *Vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Pak se ho zmocnila hrůza a úzkost. Řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!“* (14,33–34)

Ve slovech, jimiž se Ježíš ještě jednou obrací ke třem učedníkům, vyjadřuje se jazykem žalmů: *Moje duše je smutná*, je to věta z žalmu 43 (srov. 43,5) tvrdě vyjádření *až k smrti* pak připomíná situaci, kterou prožili mnozí, které vyslal Bůh ve Starém zákoně, a kterou vyjádřili ve své modlitbě. Nejednou totiž vyplnit svěřené poslání znamenalo setkat se s nepřátelstvím, odmítáním, s pronásledováním. Mojžíš dramaticky prožívá zkoušku, kterou podstupuje, když vede lid pouští, a říká Bohu: *Nemožu sám nést tíži celého tohoto lidu; je pro mě příliš těžká. Chceš-li se mnou takto jednat, dej mi raději zemřít, dej mi zemřít, jestliže jsem nalezl milost v tvých očích.* (Nm 11,14–15) Ani pro proroka Eliáše není snadné nést dále službu Bohu a jeho lidu. V První knize královské se praví:

Sám šel den cesty pouští, až přišel k jednomu trnitému keři a usedl pod ním; přál si umřít. Řekl: *„Už dost, Hospodine, vezmi si můj život, vždyť nejsem lepší než moji otcové.“* (1 Král 19,4)

Dokončení na str. 12

Pán se opět vrací do svého města. Je zde mnoho těch, kteří potřebují jeho uzdravující slovo. Zaujímí své místo v domě, kde přebývá, dříve než se zcela zaplní. Je zde velký nával, protože se sem hrnou nejen potřební, ale také mnoho zvědavců i těch, kteří Ježíšovo působení začali sledovat se špatně skrývanou žárlivostí. Pros Ducha Svatého o milost, abys viděl a slyšel Ježíše vždy v pravém světle, nezastíněném vlastními osobními předsudky a sobeckými zájmy.

Jeden těžce ochrnutý, který již není schopen pohybu a je zcela upoután na lůžko, neměl při minulé Pánově návštěvě to štěstí, aby se dostal až k němu. Dnes jsou pro něho velkou nadějí jeho přátelé. *Blaze tomu, kdo si všímá chudáka a ubožáka, za to ho Pán vysvobodí v nouzi.*⁽¹⁾ Než ho však přinesli na nosítkách na místo, nemohou se již dostat k Ježíši pro zástup, který se tlačí u vchodu. Nikdo není ochoten uvolnit cestu. Ani pohled na těžce postiženého nepohnul jejich srdcem. Jak daleko má zatím jejich smýšlení k příkladu Mistra, za kterým se tak sobecky tlačí! Potřebují uzdravení z těžké nemoci, kterou si ani nepřipouštějí: z tvrdosti srdce.

Obětavi nosiči se nevzdávají. Chtějí svému nemocnému vyhovět za každou cenu. Než by se pouštěli do hádek s neuznalým davem, podstoupí raději nemalou námahu, jen aby dosáhli svého cíle – posloužit nemocnému bratru, jehož těžký osud jim není lhostejný. Jejich obětavá vynalézavost slaví úspěch: podařilo se jim spustit svého svěřence přímo k Ježíšovým nohám.

Jejich obětavost a vytrvalost, která vychází z lásky k bližnímu i z víry v Pánovu dobrotu a moc, jsou tak velké, že mluví přímo z jejich skutku a není třeba dalších slov. Jejich služba se stala modlitbou za toho, kterému pomáhají. Ježíš je také ihned odměňuje tím, že se ujímá přineseného ubožáka. Pouč se z toho, že můžeš svou ochotnou a nezištnou službou pomáhat bližnímu více, než tušíš, a zajistit mu nesmírné dary Boží milosti.

Ježíšova milosrdná láska však vidí, že tento ubožák více než neduhem svého těla strádá tíží hříchů, které leží na jeho duši. Žádná tělesná nemoc není tak těžkým břemenem jako jeden jediný hřích. Jestliže se tělesné choroby bojíš více než nemoci hříchů, nepochopil jsi hloubku a dosah neštěstí, jakým je pro tebe každý hřích. Být zbaven hříchů je mnohem větší dar než být uzdraven z nemoci. Co krásnějšího mohl ochrnutý slyšet z Božích úst než blahodárná slova: „Synu, odpouštějí se ti hříchy!“ Jsou to také slova,

Úplné uzdravení

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Synu, odpouštějí se ti hříchy.

kteřá Ježíš vysloví s největší radostí, kdykoliv složíš svou bídu k jeho nohám.

Tato Ježíšova slova nejsou tedy jen radostí pro nemocného. Uvědom si, že máš nemnější důvod radovat se z nich jako on. Jsou totiž poselstvím veliké naděje pro všechny. Tímto veřejným rozhrěšením zjevuje Boží Syn příchod Božího království a svou slitovnou všemohoucnost daleko více a účinněji než všemi zázraky, které dosud vykonal. Nyní je zřejmé, že s ním k nám sestoupilo nekonečné Boží milosrdenství, které tě může a chce zachránit od toho největšího neštěstí a ohrožení – od věčné smrti. Děkuj Pánu z celého srdce za uzdraveného i za sebe.

U některých z přítomných však místo radosti vyvolala Ježíšova slova nelibost, ba přímo pohoršení. Každý hřích je urážkou nejvyššího a nejsvětějšího Boha, proto on jediný může takovou urážku provinilému odpustit. V tom smyslu uvažují zákoníci zcela správně. Jejich neštěstí je však v tom, že nechtějí připustit to nejpodstatnější: že tento Bůh již stojí uprostřed nás. Kdykoliv zapomínáš na Ježíšovu osobní přítomnost a blízkost, vydáváš se v nebezpečí, že místo abys chápal a vděčně chválil, budeš se pohoršovat.

Božím Synu je hluboce líto, že nemůže uzdravit jejich zaslepenost: *Proč tak ve svém srdci uvažujete?* Proč se uzavíráte Duchu Svatému? Copak nejsou i mé zázraky projevem stejné božské moci? Nejsou snad zjevným důkazem, kým je Syn člověka?

Tito lidé jsou však tak sebejistí, že předsudkem odmítají a nepřipouštějí nic, co překračuje jejich představy a přesvědčení. Hradbu tak domyšlivé zaslepenosti pak neprorazí ani nejzjevnější zázrak. Co je to platné, že na Ježíšovo slovo k úžasu ostatních přítomných vstává ochrnutý sám z lože a radostně si je odnáší domů. Kdo věří jen v sebe, neví, co je to úžas, a odsuzuje se, aby zůstal provždy uzavřený ve své malosti, kterou zcela mylně pokládá za velikost. Ačkoliv jsi Pána unavoval svými hříchy a obtěžoval svými nepravostmi, on vymazává tvé nevěrnosti a nevzpomíná na tvé hříchy. Abys mohl opravdu vstát ze svého ochrnutí a vykročit, máš tu jeho spolehlivé slovo, které můžeš slyšet z úst jeho zástupců, které *posvětil k svatému úkolu*

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 43,18–19.21–22.24b–25

Toto praví Hospodin: „Nevzpomínejte na věci minulé, nedbejte na to, co se dávno stalo! Hle, já dělám věci nové, teď již vzcházejí, což to neznáte? Cestu vytvořím na poušti a řeky na neschůdných místech. Ten lid jsem stvořil pro sebe, bude hlásat mou chválu. Ty však jsi mě nevzýval, Jakube, ano, odporem ke mně jsi byl stížen. Izraeli! Ale unavoval jsi mě svými hříchy, obtěžoval jsi mě svými nepravostmi. A přece já, já jsem to, který vymazávám kvůli sobě tvé nepravosti, nevzpomenu na tvé hříchy.“

2. čtení – 2 Kor 1,18–22

Bůh je věrný: když k vám mluvíme, neznamená to zároveň „ano“ i „ne“. Vždyť přece Boží Syn Ježíš Kristus, kterého jsme u vás hlásali – já totiž, Silván a Timotej – nebyl zároveň „ano“ i „ne“, u něho je pouze „ano“. Všechna Boží zaslíbení našla v něm svoje „ano“. Proto skrze něho voláme „amen“ k Boží slávě. Bůh upevňuje nás i vás, abychom byli vždycky spojeni s Kristem: posvětil nás, vtiskl nám svou pečť, a tak nám vložil do srdce Ducha jako záruku.

Evangelium – Mk 2,1–12

Když se Ježíš po několika dnech vrátil do Kafarna, proslechlo se, že je doma. Sešlo se tolik lidí, že už nestačilo ani místo přede dveřmi, a on jim hlásal Boží slovo. Tu k němu přicházeli s ochrnutým, čtyři ho nesli. Pro množství lidí se s ním nemohli k němu dostat. Proto nad tím místem, kde byl Ježíš, odkryli střechu, udělali otvor a spustili dolů lehátko, na kterém ochrnutý ležel. Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, odpouštějí se ti hříchy.“ Seděli tam však někteří z učitelů Zákona a ve svém srdci uvažovali: „Jak může ten člověk tak mluvit? Vždyť se rouhá! Hříchy přece může odpouštět jenom sám Bůh.“ Ježíš hned svým duchem poznal, že tak u sebe uvažují, a řekl jim: „Proč tak ve svém srdci uvažujete? Co je snadnější – říci ochrnutému: »Odpouštějí se ti hříchy«, nebo říci: »Vstaň, vezmi své lehátko a choď«? Abyste však věděli, že Syn člověka má moc odpouštět na zemi hříchy“ – řekl ochrnutému: „Pravím ti, vstaň, vezmi své lehátko a jdi domů!“ On vstal, ihned vzal lehátko a přede všemi odešel, takže všichni žasli, velebili Boha a říkali: „Něco takového jsme ještě nikdy neviděli.“

a ke kterým tě posílá jako ke zplnomocněným správcům své milosti. Děkuj z celého srdce Pánu, že ti *vložil do srdce Ducha jako záruku*, že tě tak stále on sám *dělá pevným, abys byl vždy spojen se svým Spasitelem Kristem Ježíšem*. – *Požehnaný Pán, Bůh Izraele, od věků až na věky!*⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ resp. žalm 41; ⁽²⁾ tamt.

„Nejsme větší než naši Otcové“

„Tradiční liturgie je bohatší na znamení, která nám připomínají, odkud pochází naše víra, a učí nás, že nejsme větší než naši Otcové, nýbrž předáváme pouze to, co jsme přijali.“

V Le Barroux nedaleko Avignonu čtyřicet let vzkvétá komunita benediktinů, kterou založil dom Gérard Calvet v duchu staré církevní liturgické tradice.

Z okna kláštera Le Barroux vypadá obloha jako nebeský prapor utkaný větrem. Někdy jím cloumá mistrál s velikou silou: v některých zimních dnech může dosáhnout rychlosti až 300 km v hodině. Olivy a vinnice, jak se zdá, tím netrpí, ale vegetace je trochu nižší, než bývá ve Středozeří. Pod tímto nebem se jako pravidelný kužel tyčí temná masa Mont Ventoux. A zde na Zelený čtvrtek r. 1336 uskutečnil Francesco Petrarca se svým bratrem Gherardem svůj slavný výstup, který popisuje v listě příteli Dionigimu di Borgo San Sepolcro. Na závěr výstupu přečetl Petrarca svému bratru úryvek z *Vyznání* sv. Augustina: „Lidé přicházejí obdivovat vrcholky hor, velké mořské vlny, široké proudy řek, okrasek oceánů a dráhy hvězd, ale nestarají se sami o sebe.“

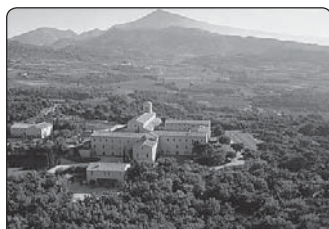
Petrarca ve svém ustavičném boji mezi láskou k pozemským věcem a onou nostalgií nebeských zdrojů záviděl svému bratru lehkost a svobodu, s jakou vystupoval na horu bez zátěže, která básníka zadržovala dole.

Dějiny věrnosti tradici

Právě zde 22. srpna 1970 jiný Gherardo, přesně řečeno Gérard Calvet, francouzský benediktin, přijel na motokole s výbavou v postranních brašnách, s požehnaním opata kláštera, ze kterého pocházel, a usadil se v malé kapli v Bédoin, zasvěcené svaté Marii Magdaléně. V bouřlivých pokoncilních letech toužil jen po tom, aby mohl pokračovat ve svém mnišském životě, aniž by musel brát ohled na ony „experimenty“ s obnovováním nauky i liturgie, které se mu jevily jako příliš chudobné ve srovnání

s bohatstvím „starobylé a vždy nové“ tradice: s modlitbou, mlčením, manuální prací, s obřady v latině a s tradiční liturgií.

Vybral si samotu, ale trvala jen kratičce. Za tři dny po jeho příchodu do Bédoin se dostavil jeden mládenec a požádal, aby byl přijat jako novic. Dom Gérard byl překvapen a nejistý, co si počít, odpověděl, že neví, jak ho přijmout, ale neodbytnost příchozího získala vrch. Na počátku osmého roku měla komuni-

Benediktinský klášter Le Barroux

ta 11 členů. Kaplička na rovině s pohotově restaurovaným převorstvím se stala příliš těsnou pro nové společenství. Ale růst kláštera, kterému opat doma Gérarda přál, postupoval dále.

Příklon k tradiční liturgii v oněch letech byl spojen s přirozenou sympatií pro postoje Mons. Lefebvra, který v červenci 1974 provedl v klášteře první kněžská svěcení mnichů. Tento fakt vyvolal reakci opata, který zpočátku přál volbě doma Gérarda, ale v tomto okamžiku byla komunita vyloučena z kongregace benediktinů ze Subiaca.

Dom Gérard stál před volbou bud' – anebo. Zvolil trnitou cestu pokračovat ve svém díle. Odlovení ho bolelo, ale v hloubi srdce byl přesvědčen, že láska k věkovité liturgické tradici

Benediktinští mniši v Le Barroux během modlitby hodinek v chóru

Dom Gérard Calvet

nemůže být v rozporu s vírou, s věrností papeži a že Bůh si najde cestu, jak řešit tuto kanonickou situaci, která se stala neregulární. V roce 1980 se rozloučili s Bédoinem a položili základní kámen komunity v Le Barroux mezi Mont Ventoux a „krajkou“ Montmirail a začali budovat v novorománském slohu holou základní budovu kláštera, která byla dokončena asi za deset let.

V roce 1988 vydal Jan Pavel II. motu proprio *Ecclesia Dei* a vyšel vstříc žádostem tradičních katolíků a dovolil jim za určitých podmínek slavit liturgii podle předkoncilního ritu. To byl pro Le Barroux den velkého svátku. Dom Gérard říkal svým mnichům, že kdyby netrpěli kvůli neregulárnosti kanonické situace, znamenalo by to, že nemilují církev.

Následující rok 2. října 1989 kardinál Gagnon v doprovodu biskupa z Avignonu posvětil kostel v Le Barroux a takřka dokončený klášter. Tímto veřejným gestem vstoupila praxe Le Barroux do plné jednoty s církví.

Každodenní život

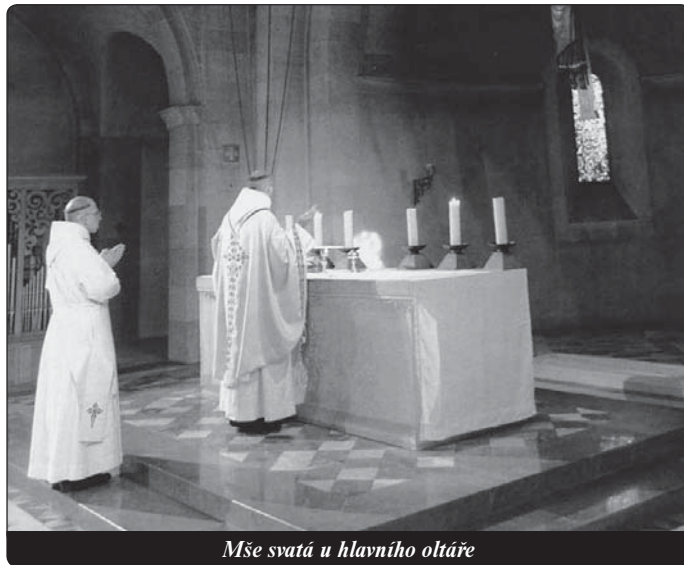
Zdá se, že v provensálském prostředí žije dnes klášter daleko od hluku vnitrocírkevních bojů a zpráv z posledních let. Jeho zvony provázejí život kraje, který nejdříve hleděl na nově přichozí s nedůvěrou. Mniši vstávající uprostřed noci, aby v chóru recitovali matutinum, před svítáním rozjímají nad Písmem svatým a nad texty Otců. V šest hodin se nacházejí v chrámě, kde zpívají chvály,

pak ti, kteří přijali kněžské svěcení, slaví u bočních oltářů „čtenou“ mši v latině podle misálu Jana XXIII. z roku 1962. Několik věřících vstupuje bez ohledu na ranní chlad a na kolenou sleduje usebraně mše v naprostém mlčení. Pak se všichni věnují každodenní práci.

Klášteř je prakticky soběstačný, 52 mnichů (někteří velice mladí, věkový průměr je 46 let), kteří tvoří dnešní komunitu (dalších třináct založilo nové sídlo v jihovýchodní Francii), žijí výlučně z vlastní práce podle benediktinské tradice. Z půdy kláštera se produkuje víno a olej, pekárna zajišťuje klášteru chléb a prodává sušenky, bagety a sladkosti příchozím turistům i místním obyvatelům. Před několika lety otevřel klášter zařízení zpracovávající olivy. Pracuje zde tiskárna nejen pro tisk misálů s římským ritem, ale i pro potřeby malého nakladatelství. Modlitba *Benedicite* zahajuje stolování, které je vegetariánské a probíhá v mlčení. Hostům opat myje ruce a obřadně je přijímá na znamení přátelství. Hosté, kteří nemají kde přenocovat, se mohou ubytovat v klášteře. Během oběda a večere se předčítá duchovní četba nebo úryvky z dějin.

Nejsme moudřejší než naši Otcové

„Tradiční liturgie je bohatší na znamení, která nám připomínají, odkud pochází naše víra, a učí nás, že nejsme větší než naši Otcové, nýbrž že předáváme pouze to, co jsme přijali.“ Skutečnost krásy, která vychází z této liturgie, není výlučnou výsadou tohoto kláštera. Také jiné kláštery ve Francii se věnují této modlitbě. Jeden ukrajinský biskup mi řekl: „Sekularizovaná Francie vypadá jako velká poušť, ale v této poušti jsou velice krásné oázy.“ Není to jen Le Barroux. Něco se dalo do pohybu bez rigidity minulých let. Vztah mezi klášterem a biskupstvím v Avignonu již není napja-

Mše svatá u hlavního oltáře

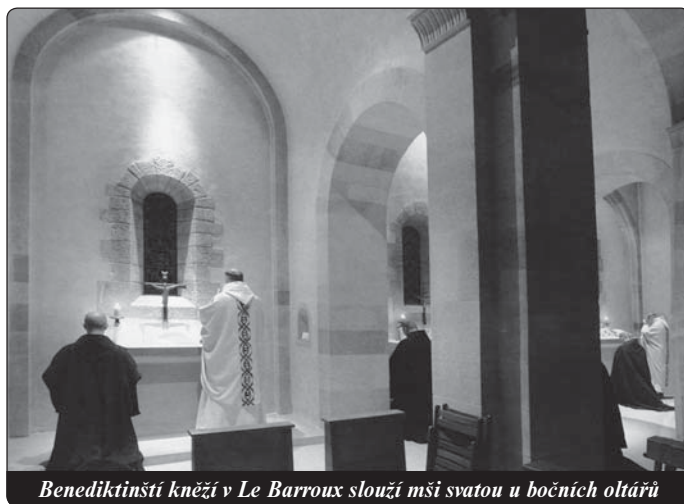
tý jako před časem. Otec opat chodí každý rok na Zelený čtvrtek koncelebrovat s biskupem a mnozí diecézní kněží se otevřeli této mnišské zkušenosti a tvoří mosty ve francouzské církvi. Ba co více, jak říká otec Louis-Marie, „lidi přitahuje nejen výlučně to, že se zde slaví tradiční předkoncilní římská liturgie, ale uchvacuje je krása mnišské modlitby, gregoriánský zpěv, protože zde se modlitba prožívá v mlčení, v hloubce a tváří k Bohu.“

Každý rok zde stovky kněží z Francie, Itálie, Německa, Velké Británie a Holandska prožijí několik dnů v ústraní, aby rozmlouvali s mnichy a naučili se starobylý rítus. Klášter má na tři sta oblátů mezi kněžími, laiky a rodinami, které mají vztah k benediktinské spiritualitě. Povolání, která přicházejí do Le Barroux, dnes v rytmu

dvou až tří let, mají nejrůznější původ. Je tu mladý mnich s vojenskou kariérou, inženýr z Číny, který poznal klášter z internetu, třetí přijal křest před dvaceti roky a pak jeden kněz z Marseille. Přitahuje ho „dobrovolná volba evangelijní radikálnosti“. Svoboda a radikálnost jsou dva pojmy, které často zaznívají v těchto zdech. Mladé sem přitahuje radikální návrat k řeholi svatého Benedikta a krása liturgie, která se zde slaví. Vyváženost není založena ani na nějakém kompromisu, ani na protikladu k ostat-

Benediktinští mníši v Le Barroux

Benediktinští kněží v Le Barroux slouží mši svatou u bočních oltářů

Poslední rozloučení s opatem Gérardem Calvetem (*18. 11. 1927 – † 28. 2. 2008)

ním církevním skutečností, ale prostě na návratu k původní řeholi svatého Benedikta jakožto cestě, jak přivést srdce ke křesťanskému životu. Opat dodává, že kláštery, které usilují o inovace a revoluční formy řeholního života, se vyznačují tím, že mají málo povolání.

Večer svolává zvon všechny k nešporám, které jsou nejintimnější a nejslavnostnější liturgií komunity. Zatímco se rozlévá hlas modlitby, v hodině soumraku se stín kříže prodlužuje na holou kamennou stěnu apsidy a všechno se jeví jakoby náhle projasněné. A jsou slyšet slova opata, který uzavírá úvahu o tom, co na tomto místě tak uchvacuje: „Věci, o kterých jsem mluvil, jsou reálné, ale podružné. Nakonec tím, co sem přitahuje, je dobrý Bůh. A to je důvod, proč povolání, každé povolání zůstává v podstatě tajemstvím.“

30giorni 11/2011 (kráceno)

Překlad -lš-

Tato epizoda cesty za prostitutkou, která se změnila v cestu za láskou, předznamenala to, co se stalo o pět let později. O tom nám sděluje:

„Když jsem otevíral železnou bránu kláštera, byl jsem ateista. Ateismus má různé formy. Je ateismus filosofický, který přirovnává Boha k přírodě, odmítá mu přiznat znaky, které jsou vlastností osoby, a hledá všechna řešení v lidském rozumu; Bůh není nic, všechno je božské. Vědecký ateismus odmítá hypotézu o Bohu a pokouší se vysvětlit svět pouze z vlastností hmoty, na jejíž původ se nesmíme ptát. Marxistický ateismus je ještě radikálnější: neomezuje se na to, že popírá Boha, ale pro případ, že by ožil, vyhodil by ho ze dveří, protože jeho přítomnost je nevhodná a byla by překážkou pro svobodnou hru lidské vůle. Existuje ještě druh velmi rozšířeného ateismu, který dobře znám, protože je to ten můj: ateismus studijní. Tento ateismus si žádné otázky neklade. Pokládá za zcela přirozené, že stojí na ohnivě kouli pokryté malou vrstvou uschlého bláta, která se točí nadzvukovou rychlostí kolem sebe a kolem zvláštní vodíkové bomby a je obklopená miliardami lampiónů, jejichž původ je hádankou a jejichž poslání je neznámé. Když jsem otevíral onu bránu, byl jsem právě popsáným ateistou a byl jsem jím ještě uvnitř kaple. Ve skupině věřících v protisvětle jsem viděl jen stíny a mezi nimi jsem nemohl rozeznat svého přítele; v hloubi budovy zářil jakýsi druh slunce: nevěděl jsem, co je Nejsvětější svátost. (Bylo to v kapli Ustavické adorace. Pozn. překl.)

Netrápila mě žádná muka lásky, a tento večer jsem se měl setkat s novým plamenem. Nezábýval jsem se tím, ani jsem na to nebyl zvědavý. Náboženství byla stará chiméra, křesťané byli jakýsi zpozdílý druh na cestě evoluce: dějiny se vyslovily pro nás, pro levici, a problém Boha

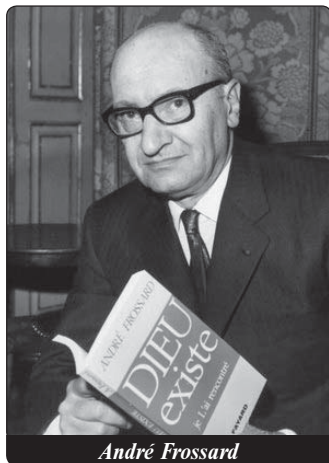
Obrácení Andrého Frossarda

Proč se stal katolíkem bezvěrec, syn spoluzakladatele komunistické strany Francie

Když mu bylo 15 let, prožil příhodu, která ukázala, že má srdce otevřené pro světlo. Vypráví o tom:

„Jednoho dne, když jsem dosáhl patnácti let a měl jsem k dispozici hrst franků, domníval jsem se, že je přiměřené mé důstojnosti prožít jeden večer s prostitutkou. Nastoupil jsem do metra směrem na Montparnasse (místo smutně proslulé právě přítomností prostitutek). Když jsem tam dorazil, potkal jsem v hloubi chodby metra vyhublého žebráka, který vypadal, jako by byl namalovaný na bílých kachličkách stěny. Když jsem měl kolem něho projít, pocítil jsem onen večer, že už dál jít nemůžu. Nevím, zda jsem cítil krutost kontrastu mezi tímto nešťátníkem, který musel natahovat ruku do prázdna, a mezi tím, co jsem potají a beze studu chtěl udělat; zda vykonat očekávaný skutek a uskutečnit zbabělou touhu, či prožít něco, co přesahuje moji odvahu. Fakt je ten, že jsem se vrátil označit jízdenku na zpáteční cestu a zbytek peněz jsem dal tomu ubožákovi do klobouku.“

byl vyřešen negativně nejméně na dvě nebo tři staletí. V našem prostředí se jevílo křesťanství tak překonané, že jsme za antiklerikály platili jen při předvolební kampani.

André Frossard

A tehdy se stalo něco nečekaného. Chtěli po mně, abych za každou cenu připustil, že víra ve mně působila již od počátku. Že jsem na ni byl nevědomky připraven, že moje konverze byla jen náhlé uvědomění si mojí mentální dispozice, která mě již dávno vedla k tomu, abych věřil. To je omyl. Byla-li u mě nějaká predispozice, pak to byla právě ironie vůči náboženství, a existu-

je-li nějaké slovo, které vystihuje moji mentální dispozici, pak tím nevhodnějším je lhostejnost. Vidím to ještě jako dnes, byl jsem dvacetiletý mladík, nezapomenu na úžas, který mě přepadl, když jsem náhle spatřil, jak přede mnou vyvstává svět, zcela jiný svět nesnesitelného jasu, intenzity až k zbláznění, jehož světlo zjevovalo a současně skrývalo přítomnost Boha, toho Boha, o kterém bych ještě před okamžikem přísahal, že existuje jen v lidské představivosti; současně jsem byl zaplaven vlnou, z níž se šířila spolu radost i sladkost, záplavou, jejíž síla lámala srdce a na kterou jsem nezapomněl ani v nejtemnějších chvílích života, poznamenaných více než jednou hrůzou a neštěstím. Od té chvíle mi nezbyl jiný úkol než podávat svědectví o této sladkosti a o této trýznivé Boží čistotě, která se mi toho dne zjevila jako kontrast k blátu, ze kterého jsem stvořen.

Ptáte se mě, kdo jsem? Mohu vám odpovědět: jsem směs trochy špíny s příměsí nicoty, temnot a hříchu, která pro svou úlisnou formu marnosti by moh-

la být přiřazena spíše k temnotám, a to, co by mohla obsahovat, jsou nejspíše hříchy, kterých se může dopustit; moje nicota je nesporná a jediné moje bohatství je v tom, že jsem nesmírná prázdnota obětovaná nekonečné Boží velkodušnosti. Toto světlo jsem neviděl svým tělesným zrakem, protože se nerozjasňuje a netmavne: bylo to světlo duchovní, tj. světlo učitelka, bylo to něco jako sestupující pravda. Definitivně ovládlo běžný řád věcí. Mohl bych přímo říct, že od té doby, co jsem je spatřil, existuje pro mě pouze Bůh a všechno ostatní je hypotéza.

Řekli mi tolikrát: »Kam se poděl váš úsudek? Zdá se, že se z vás může stát, co chcete. Váš otec byl socialista, a vy se stanete socialistou. Vstoupíte do kostela, a stanete se křesťanem. Kdybyste vstoupil do pagody, stal byste se buddhistou, a kdybyste vstoupil do mešity, stal byste se muslimem.« Na to si někdy dovolím odpovědět, že kdybych vstoupil na nádraží, jistě bych se stal vlakem. Pokud jde o můj svobodný úsudek, mohu potvrdit, že jsem ho nabyt teprve po svém obrácení, když jsem pochopil, že jen Bůh nás může zachránit ze všech forem zotročení, bez něho bychom byli beznadějně odsouzeni. Trvám na tom. Byl to objektivní zážitek, byl to takřka fyzikální pokus a já vám nemohu předat nic cennějšího, než je toto poselství: od té chvíle, nebo lépe za světem, který nás obklopuje a jehož jsme součástí, existuje jiná skutečnost, nekonečně konkrétnější než ta, které obecně věříme, a tato skutečnost je ona definitivní, před níž už neexistují žádné otázky.“ (A. Frossard. Dio. Le domande dell'uomo. Pimeme, Casale Monferrato 1990)

„Po mém obrácení bylo všechno radostné a prosté: existuje Bůh, mohutná radost, oceán světla a sladkosti.“ – „Byl jsem více než okouzlen, plný šílené věčnosti vůči nesmírnosti milosrdné krásy. Bůh je láska a ta láska mě naučila, že je pří-

činou a cílem všeho, co existuje. Žádný tvor neexistuje pouze pro sebe, ale pro druhá stvoření, pro všechny ostatní, počínaje samotným Bohem, z něhož všichni vycházejí. (...) Úporné zhlížení se v sobě samém odhalí nakonec propast nicoty, ze které nás vytáhla zázračně nějaká dobrořivost.“ (Bůh a lidské otázky)

Co dává člověku víra?

Frossard tvrdil, že byl odarován jistotou Boží existence „ve formě skutečnosti, která nepřipouští žádnou pochybnost ani váhání“.

Vysvětlil, že víra přináší radikální změnu života, jako když slepý od narození prohlédne a hluchý nabude sluch.

Když poprvé v životě přečetl celé evangelium, Frossard pochopil, že Ježíš ze všech ctností nejvíce hodnotil ctnost víry. Na mnoha stránkách evangelia Ježíš obdivuje víru některých lidí: *Dosud jsem nenalezl takovou víru v Izraeli.* (Mt 8,10) Podle Frossarda je víra pevnější než mystické poznání, protože je darem samotného Boha, kterého je člověk schopen poznat jen cestou víry. Když křesťan v úkonu víry přemáhá všechno váhání a pochybnosti, zbavený pocitů útěchy a emocí, obsahuje v sobě tajemství neviditelného Boha, který se mu stává dostupným a dovoluje mu navázat rozhovor lásky. Frossard vysvětloval, že na cestě

víry, zvláště na začátku je třeba přemáhat mnoho těžkostí. Víra nás učí, že nejdříve musíme milovat, abychom mohli Boha poznávat. Někteří se mylně domnívají, že musíme nejdříve Boha poznat, abychom ho mohli milovat.

Víra je neoddelitelná od lásky a pokory. Aby nás Bůh mohl zachránit ze smrti a osvobodit od otroctví hříchu, bránit nás před ničivým vlivem Satana, je z naší strany nevyhnutelně nutná pokora.

Eucharistie

Ty, kteří popírají reálnou přítomnost Boha v Eucharistii, nazývá Frossard šílenci. Místo aby setrvali v úctě a mlčení před tímto tajemstvím, stávají se zločinci Nejsvětější svátosti. Po obrácení mu bylo zcela jasné, že eucharistická přítomnost Spasitele od ustanovení Eucharistie na Zelený čtvrtek ustavičně ovlivňuje lidské dějiny.

Když se slaví mše svatá, vykupitelská událost je skutečně přítomná, protože pro Boha neexistuje minulost ani budoucnost, nýbrž jen ustavičně nyní. Křesťané se skutečně účastní spásných událostí umučení, smrti a zmrtvýchvstání, protože tyto události v Bohu stále trvají.

A. Frossard.

Dieu existe, je l'ai rencontré.

Editions du Dialogue, 1972

Překlad -lš-

NEMOCNICE UŽ NENÍ „KATOLICKÁ“

Nemocnice Svatého Josefa ve Phoenixu v Arizoně (USA) musí ze svého názvu odstranit atribut „katolická“. Rozhodl o tom biskup a střešní organizace katolických zdravotnických zařízení. Stalo se tak poté, co byl v nemocnici proveden potrat. Nemocnice se nyní jmenuje „Dignity Health“ podle zdravotnické organizace v San Francisku.

SDM V POLSKU JIŽ V ROCE 2015?

Krakovské arcibiskupství navrhuje, aby se již v roce 2015 uskutecnil v Krakově Světový den mládeže. V odůvodnění se praví, že je to rok 10. výročí úmrtí Jana Pavla II., který byl iniciátorem těchto akcí a byl před svým zvolením arcibiskupem v Krakově.

Na internetových stránkách se pro tento návrh vyslovilo 2800 lidí. O SDM se uchází také lotyšské město Riga.

Kath-net

„Moje království není z tohoto světa“

Tato slova pronesl Ježíš Kristus před zástupcem římského císaře, který byl před dvěma tisíci lety nejmocnější autoritou na této planetě. Pán dal tak jasně najevo jednou provždy, v čem je jádro společnosti, kterou založil na tomto světě: Má se bezvýhradně orientovat na Boha.

Není z tohoto světa...

Toto království, které se nazývá církev, mělo tato slova od počátku jasně před očima a přijímalo proto na sebe i ty největší oběti. Jeho členové byli předhazováni šelmám, stínáni, křižováni, vystavováni nejkrutějšímu mučení. Nebylo takřka století, ve kterém by církev nebyla pronásledována. V současné době se odhaduje, že je na zeměkouli vystaveno pronásledování kolem 100 milionů křesťanů.

Křesťanství znamená obrácení

Ale souběžně s tím ve všech dobách se v jejich řadách objevovaly pokusy uzavírat kompromisy s tímto světem anebo s duchem tohoto světa.

Křesťanství má povinnost nejen hlásat radostnou zvěst. Křesťanství znamená také obrácení, odklon a odvrácení od obyčejů tohoto světa, od všeho chování, které evangelium označuje jako hříšné. Hlásání a obrácení patří nerozlučně k sobě: musí obsahovat vlastní obrácení a pro druhé výzvu k obrácení.

V tomto směru však pověstná kulturní revoluce v roce 1968 postavila ve společnosti mnoho věcí na hlavu, všechno zpochybnila a zatlačila do zapomenutí. Obrácení se stalo cizím slovem a hlásání bylo přizpůsobeno smýšlení tohoto světa. Boží obraz si začal každý utvářet podle svého.

„Jediná nesnáze, které se církev může a musí obávat, jsou hříchy jejich vlastních členů. Zatímco Maria je bez poskvrny hříchu, církev, ačkoliv je svatá, je současně poznamenána našimi hříchy. Z toho důvodu se musí Boží lid obrátit na svou nebeskou Matku a prosit o pomoc...“

Právě tato záštita je nezbytná pro Itálii, Evropu a mnoho částí světa, které procházejí těžkým obdobím,“ řekl Benedikt XVI. 8. prosince 2011 u mariánského sloupu na Španělském náměstí v Římě.

V roce 1909 se světil svatý Pius X. jednomu františkánovi, že měl strašné vidění. Viděl jednoho svého nástupce, jak musí prchat z Říma přes těla svých mrtvých kněží. Řekl mu, aby se o tom nemluvalo před jeho smrtí.

Takové zprávy máme brát s rezervou. Ale současně musíme pozorně sledovat znamení doby a srovnávat. Síly tohoto světa se snaží stále s větší drzostí vměšovat do církve a vnučovat jí své představy, nutí papeže, aby upravit etiku církve, aby se odklonil od cesty kříže a kráčel v duchu tohoto světa. Musíme se mnoho modlit za Svatého otce, vyprošovat mu pomoc Ducha Svatého. Křesťanství se nesmí odklonit od Kříže a od cesty obětí.

Alfons Sarrach

Z Christ von Morgen 1/2012

Překlad -lš-

PRO NEJVĚTŠÍ HRÍŠNÍKY

„Ty jsi od věčnosti vyvolená, aby tvoje milosrdenství zachránilo ty, které už Syn nemůže zachránit,“ říká svatý Jan Zlatoústý Marii, která samozřejmě není milosrdnější než její Syn, ale jako Matka vtěleného Slova má jedinečný podíl na Božím milosrdenství.

J. P. Berlandus:

Elogia Virginis Deiparae

POCHOPILI JEN MÁLO

22. listopadu 1975

Mnoho kněží, a dokonce i někteří nástupci apoštolů pochopili málo z lidských dějin.

Křesťané chápou málo, anebo vůbec nechápou, ale mají menší odpovědnost, protože nikdo se nepostaral, aby je poučil.

Je jen málo duší Mně zasvěcených, které mají přesné vidění světových dějin. Tyto dějiny se točí kolem boje mezi Satanem a Bohem. Satan a jeho temné oddíly bojují proti Bohu v jeho tvorech.

Satan dobře ví, že na Boha nemůže zaútočit přímo, proto bojuje nepřímou cestou proti lidskému rodu.

Co jsou dějiny tajemství spásy, nad kterými si teologové lámou hlavu, aby našli na tomto poli nějakou novotu, a všemožně se lopotí, aby zkomplikovali pravdy, které jsem zjevil?

Co pochopili z prostoty a hloubky mého učení, tj. Písma svatého a evangelia?

Co jiného jsou dějiny Církve než vyhrocený antagonismus mezi dobrem a zlem?

Řekl jsem ti již, synu, že lidské dějiny mají dvě ohniska:

1. Stvoření člověka se všemi přirozenými, mimopřirozenými i nadpřirozenými dary. Je důležité mít to na paměti, abychom pochopili, jak těžký byl pád prarodičů. Satan konečně našel předmět, na který může vychrlit svou nenávist, svůj jed, své nespoutané a zběsilé vášně:

- bohatý člověk se stal chudým,
- moudrý člověk se stal nevědomým,
- silný člověk se stal slabým,
- šťastný člověk se stal nešťastným,
- nesmrtelný člověk se stal smrtelným.

Když se nemohl pustit do Boha, nyní může smrtelně ohrožovat člověka a lidský rod.

Když pak bylo oznámeno vtělení Mne, Božího Slova, pojal šílený plán zničit Mne a moji Církev, a zmařit tak plody mého vykoupění.

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (29)

Hloupý a zvrácený válečný plán! Válka utkaná z množství bitev, při kterých si posluhují všim a všemi, kteří jsou ochotni sloužit jeho nespoutané pýše.

2. Vtělení, umučení a smrt Mne, Božího Syna, vtěleného Boha. A dále umučení, smrt a zmrtyvýchvstání mého mystického Těla, tj. mé Církve, vzešlé z mého milosrdného Srdce.

Autentické dějiny

Toto jsou autentické dějiny lidského rodu, které se rozvíjejí postupně, a poslední stránka bude napsána na konci časů.

Jsou to tedy aktuální dějiny, které demonstrují jasným způsobem ustavičný boj mezi dobrem a zlem, mezi světlem a temnotou, mezi láskou a nenávistí, mezi vírou a ateismem, mezi radostí a bolestí.

Za dobrem, světlem, pravdou a láskou stojí Bůh; naopak za zlem stojí Satan.

Nyní, synu, s nekonečnou hořkostí vidíme, jak část mé Církve vinou mnoha pastýřů a kněží není zajištěna prostředky k obraně hodnot vykoupění proti nenávistným silám pekla a proti útokům Nepřítele, jak by bylo zapotřebí.

To je odpovědnost pastýřů a kněží, kteří se zmitají, jako by je někdo postavil na tekuté písky. A zatímco dům se kácí a lava je v pohybu, utápějí se ješ-

tě v tisícerech neproduktivních aktivitách, protože jsou mimo skutečnost a nemají realistickou představu o situaci.

Ujišťuji tě, že současná válka vyústí do strašné bitvy, jaká ještě na zemi nebyla vybojována, která nemá jiné obdoby než v nebeském boji odbojných andělů s anděly světla.

Rozhodně chci, aby všichni věděli, že to jsem nezpůsobil Já, ale lidé, spojenci Satana.

Nikoliv Já! Nikdo ať Mi tedy nepřičítá nastávající bitvu. Já, Spravedlnost a Milosrdenství, dokážu naopak vytěžit ze zloby druhých novou Církev a nový svět.

Dokážu uchránit od pekelných trestů všechny ty, kteří v pokoře a v kajinosti přijmou včas všechna tato poselství, která jsou svědectvím mé lásky.

Žehnám ti, můj synu, a žehnám všem, kteří věří.

PAMATUJ NA POSLEDNÍ VĚCI A NEZAHYNEŠ

23. listopadu 1975

Ze rtů Moudrosti vzešlo napomenutí: „Pamatuj na poslední věci, a na věky nezahyneš.“

Duch Svatý chtěl položit před vaše duše čtyři velké pravdy:

Smrt – soud – peklo – nebe.
Všichni zemrou.

Tato smrt je konkrétní věc, skutečnost, kterou nepřímou každým den zakoušíte: jednoho dne ji zakusíte osobně.

KŘÍŽE NA OLTÁŘI

Podle posledního opatření musí být oltáře ve Vatikánu a v papežských bazilikách opatřeny křížem, na kterém je korpus otočen směrem k celebrujícímu knězi. Křížové zmlouky z oltářů, aby „nerušily“ televizně orientovanou liturgii. Byla to vlastně troufalá nezdvornost, odstranit toho, s nímž má kněz při mši svaté rozmlouvat. Viditelný kříž připomíná knězi i lidu, že všechna naše modlitba a chvála stoupá k Bohu skrze Ježíše Krista. Tento krok by měla následovat celá církev, tak jako měla následovat způsob podávání svého přijímání podle vzoru Svatého otce.

Kath-net

Zdálo by se, že to není pravda, ale ve skutečnosti se o smrt nikdo nestará: žijí si víceméně vesele, jako by neměli nikdy umřít.

Kdo a kdy přivedl lid, křesťany a kněze k tomu, že zapomínají na napomenutí Ducha Svatého, aby mysleli na smrt, na past, které se nikdo nemůže vyhnout?

Je to Satan. Stále krouží kolem duší se svou prohnalostí a svody, se svou lží: „**Jako lev řvoucí hledá, koho by pohltil.**“

Máte být na stráži.

Bylo řečeno, že řve, ale nemůže vás zardousit, pokud se nevydáte vlastní vinou do nebezpečí.

V té věci máte k dispozici mnoho světla. Písmo svaté a životy světců a mučedníků jsou dějinami krutých bojů mezi člověkem a knížetem temnot. Vzpomeňte si na Tobiáše, který osvobodil Sáru, a na tisíce dalších epizod.

Anděl strážný

V tomto boji jsem po boku člověka, kterého jsem nechtěl nechat samotného, protože by to byl nerovný boj, postavil každému anděla připraveného zasáhnout, kdykoliv ho o to požádá.

Naneštěstí nevíra působí, že jen málokdo se k němu utíká.

Kolikrát moji andělé, vaši strážci, jsou lidskou nevěrou přinuceni k takřka úplné pasivitě! Kolikrát jsou nuceni stáhnout se, aby neasistovali při krveprolití, které si člověk sám zavíní!

Ubohý člověče, který jdeš a tápeš ve tmě, zatímco jsem ti připravil cestu světla! Obranné prostředky? Je jich tolik!

Jsou to svátosti, svátostiny, modlitba. Ale žádný prostředek nepomůže, když je duše ve tmě, a dnes je mnoho duší v hluboké tmě. Nedostatek víry vnáší do duší temno.

Nebudete-li činit pokání

Současná krize víry je ta největší od stvoření člověka.

Formální způsob života křesťanů vyvolává dojem, jako by mnozí byli na cestě spravedl-

nosti. Někteří kněží si myslí, že jsou na správné cestě, jako si to mysleli kněží, zákoníci a farizeové v době, kdy jsem žil na zemi ve svém viditelném lidství.

Za všech dob a na všech místech nese boj mezi dobrem a zlem stejnou neměnnou pečeť. Jestliže se dnešní lidstvo nepostaví na nohy a nesetřese ze sebe prach a dým, který zatemňuje duši, velká část jich zahyne.

Nepomohou sarkasmy a ironie lživých teologů, nerozumných a pyšných kněží, k ničemu nebudou způsoby manipulace a korupce v mnoha sektorech soukromého i veřejného života, aby se člověk vyhnul zkáze, kterou sám provokuje.

Pověz to hlasitě, že nastal čas, křič mocně jako Jonáš: „**Nebudete-li činit pokání, všichni zahynete!**“ Říkej to hlasitě, aby se nikdo nemohl beztretně vysmívat Bohu.

Křič to silně, že hodinu temnot nechťel Bůh, ale samotní lidé. Křič nahlas, že moje Matka vykonala tak mnoho, aby od světa oddálila katastrofu.

Připomeň všem: Lurdy, Fatima a tisíce dalších zásahů, často udušených těmi, jejichž úkolem bylo právě uvažovat s větší objektivitou a s menšími lidskými ohledy.

Měli strach ze soudu světa...

V tom spočívá jejich vina: Nehledali pravdu, ale zabývali se jen sami sebou. Teď mluví jen o Božím milosrdenství a nikoliv o své odpovědnosti.

Také když se vyjadřují o těchto poselstvích, není to opětovné odmítání světa?

Chci, aby všichni byli spaseni, ale oni kladou odpor. Milují temnotu. V temnotách zahynou.

Neboj se; buď Mí nadále věrný. Jsi v mém Srdci, kterého se nikdo nemůže dotknout.

Žehnám ti, můj synu, miluj Mě a kráčeji stále přede Mnou. Jsem Cesta, po které mnozí odmítají vykročit.

(Pokračování)

Překlad -lš-

Dina Bélangerová (6)

Pán zjevuje Dině, že největší radost, jakou Mu duše může připravit, spočívá v tom, že ji může pozvednout až ke svému božství. *Ano, moje malá nevěsto, nacházím nesmírnou zálibu v tom, když mohu duši přetvořit ve Mne, zbožštit ji, absorbovat ji zcela do božství.*

Když si jí Pán 4. června 1928 stěžoval, že zasvěceným duším schází spojení s Ním, ptala se bl. Dina, co musí dělat, aby od Něho obdržely milost spojení s Ním a odloučení od sebe. Pán odpověděl: *Musí Mne o to prosit. Dávám svou milost každé duši, která Mě o to prosí, zvláště pak duši zasvěcené, která je mojí nevěstou a chce se jí stát.*

Jak má o to prosit? ptá se Dina.

Duše Mě má prostě prosit o milost, abych v ní panoval, jak chci.

Co má dělat, když tuto milost obdrží?

Odpovídat na to s velkou láskou.

Nyní připomíná Dina Pánu lidské slabosti, takže často padáme a zanedbáváme spolupráci s milostí. Pán odpovídá:

Pozvedat se znovu s velkou láskou, vždy se ke Mně vracet, důvěřovat Mi. Velký počet Bohu zasvěcených duší Mi nedostatečně důvěřuje: to je to, co jim schází. Musí Mi ve všem důvěřovat: ve svých těžkostech, ve svých nouzích, ve svých bojích, ano i když upadnou a dopustí se chyby. Důvěřovat Mi a nebát se, velmi Mi důvěřovat.

Neotřesitelná důvěra v Boží milosrdenství stojí zcela v centru Dininy spirituality. Ani poznání vlastních chyb nesmí vyvolat kolísání, naopak. V roce 1924, jak píše ve svém životopise, obdržela hlubší vhled do svých slabostí a bezmocnosti. Píše: *Ale tento pocit vlastní bídy, pocit tak hluboký jako bezedná propast, byl právě důvodem mé odvážné důvěry v našeho Pána.*

Dne 28. června následujícího roku poznamenává:

Nikdy jsem ještě neviděla svou bídu, své chyby, své nedokonalosti tak jasně. Ale to pozvedá moji důvěru k mému dobrému Mistru. Náš Pán mě zná. Nemůže u Něho dojít k žádnému rozčarování nade mnou, protože On od věčnosti ví, že jsem nic a pouhá slabost a že bez Něho mohu ještě méně než nic.

Dina Bélangerová

Pod datem 7. července 1928 popisuje jedno pokušení ke skleslosti:

Vidím své chyby, své nedostatky a démon by mě chtěl přivést k tomu, abych ztratila důvěru v Boží milosrdenství. Ale podle přání našeho Pána nezabývám se svými ubohými chybami; lituji jich s pokorou a přenechám vše Jemu, vrhnu se do výhně jeho lásky a snažím se rozjímat jen o Něm samotném a o jeho božském Srdci.

Toto poselství důvěry, která se neopírá o sebe a o své možnosti, nýbrž pouze o Boží milosrdenství, a proto její ubohost nemůže přicházet v úvahu, souhlasí zcela s poselstvím svaté Faustyny, které Pán v říjnu 1936 jednou řekl: *Vidíš, čím jsi sama ze sebe, ale nebuď z toho skleslá. Kdybych ti chtěl ukázat celou tvou ubohost, zděšením bys zemřela. Věz však, čím jsi. Právě proto, že jsi tak velká bída, odhalil jsem před tebou celé moře svého milosrdenství. Takové duše jako ty hledám a požaduji, ale je jich jen málo. Tvoje velká důvěra ke Mně Mě nutí poskytovat ti ustavičně milosti. Máš velké a nepochopitelné právo na mé Srdce, protože jsi dcera plná důvěry. Nesnesla bys velikost mé lásky, kterou k tobě chovám, kdybych tě s ní zde na zemi v plnosti zahrnul.* (Deník, č. 178)

Není třeba zde uvádět, že se v případě chyb Diny nebo Faustyny samozřejmě nejedná

MARIÁNSKÁ ÚCTA K ZÁCHRANĚ SVĚTA

„Jeden z hlavních důvodů, proč Duch Svatý dnes nepůsobí zvláštní zázraky v duších, je ten, že jsou málo sjednoceny s jeho věrnou a neoddelitelnou Nevěstou Pannou Marií.“ (sv. Ludvík M. Grignion z Montfortu)

Toto slovo platí jak pro osobní vnitřní růst jednotlivé duše, tak pro růst království Kristova na světě. Je-li ještě pro tento vykořeněný svět vůbec nějaká záchrana, pak se může uskutečnit jen v nových Letnicích, v novém vylití Ducha Svatého – všechny jiné prostředky jsou neúčinné a marné. Tyto nové Letnice mohou nastat jen tehdy, když podle slov Grigniona z Montfortu bude Duch Svatý nacházet v duších stále více úcty k Marii. Z tohoto zřetele není mariánská úcta nějaká sentimentální záliba, nýbrž přímo záchrana světa, protože tvoří nevyhnutelnou podmínku pro vylití Ducha Svatého.

Biskup Rudolf Graber (1903–1992)

o smrtelné hříchy, ani o vědomé lehké hříchy, nýbrž o křehkosti lidské přirozenosti, které nevyklučují jasnou orientaci vůle k Bohu. Předpokladem každé důvěry je pokora, nikoliv vina. Protože jen pokorná duše, která ví o svých slabostech, je schopná přenést důvod své důvěry zcela mimo sebe na Boha. Lorenzo Scupoli popisuje proto ve svém velmi vzácném díle o svatém Františku Saleském *Duchovní boj* podstatu dokonalosti jako dokonalou nedůvěru k sobě samému a dokonalou důvěru v Boha. Pýcha důvěruje sobě, pokora Bohu. „Duše, která důvěruje sobě, je horší než ďábel,“ píše proto svatý Jan od Kříže svým známým nekompromisním způsobem.

Výslovně o pokoře se v autobiografii Diny mluví málo. Ale je svým způsobem přítomná na každém řádku. Na některých místech je řeč o hodnotě pokoření. Tak říká Pán v dubnu 1928: *Kdybys věděla, jak velké mám v tobě zalíbení, když zaujímáš s radostí stav pokoření, do kterého jsem tě přivedl!*

Blahoslavené Anně Marii Tai- gi Pán jednou řekl: *Moje srdce se dá obměkčit jen pokorou. Třeba si srdce velice přeje Mě milovat, dokud nenastoupí přímou cestu pokory, bude klopytat a padat a nikdy nedosáhne mé lásky. Člověk má na srdci prach, sebelásku, která mu pokrývá oči duše jako závoj a kazí jeho jednání. Člověk je plný pýchy a Já s pyšnými nemám nic společného. Jen pokorní se Mi líbí, jen na nich plýtvám pokladem svých milostí. Kdo požívá mé slasti, musí pohrdat světem; on sám musí být světu předmětem pohrdání, tak jako Já jsem byl. Tak rád odpočívám v pokorných a prostých duších. Čím menší jsou a čím méně vážené, tím více mám z nich radost. Ony moudré a vzdělané, kteří mají plnou hlavu dýmu a domýšlivosti, zahanbují a pokořují, ty víš, kam je nakonec posílám. Tam dole končí jejich falešná moudrost a jejich pýcha. Ó má dcero, povyšují to-*

PROČ MILUJI MARIÍ

Ó milovaná Matko, přesto, že jsem tak maličká, vlastním jako ty Všemohoucího. A přece se netřesu, když vidím svou slabost: poklad matky patří i dítěti, a já jsem tvoje dítě, ty moje milovaná matka, nepatří mi tvoje ctnosti, tvoje láska?

Tak věří Ježíš, tvůj něžný Beránek, že spočívá v tobě, když sestupuje v bílé hostii do mého srdce.

Miluji tě a nazývám tě malou služebnicí Boží, protože ty ho svou pokorou uchvacuješ. Ta veliká ctnost tě činí všemohoucí; přitahuje svatou Trojici do tvého srdce. Zastínil tě Duch lásky a Syn rovný podstatou Otci se v tobě vtělil.

sv. Terezie z Lisieux, květen 1897

ho, kdo se ponižuje. Ti jsou hodni mého království a těm odhaluji svá tajemství. Milujte proto pohrdání, které je základem pravé ctnosti. Ten, kdo vyzbrojen vírou a pravou horlivostí, má dar trpělivě snášet pohrdání světa, bude mým pravým synem a žákem.

U Diny nabývá pokora formy zapominání na sebe samu, a to opět v následování svaté Terezie od Ježíše, od níž známe tato slova: *Ptáte se mě, jak dospět k čisté lásce: Zapomeňte na sebe a nehledejte nikdy sebe.* Od Diny žádá Pán, aby zcela zapomněla na sebe. Bylo to 28. ledna 1927, šest dní před přijetím stigmat. Dal jí osvícení o stavu sebezničení v Něm. *Byla jsem jako ponořena do velké milosti pokory,* napsala.

Tato pokora je předpokladem pro povýšení, které spočívá v tom, že ji Pán postupně vtahuje do nitra Nejsvětější Trojice. 5. srpna 1927 byla uchváena do nekonečných sfér Trojice, kam vstoupilo, jak jí Pán sdělil, jen několik privilegovaných duší. Dina je jako oslepena světlem a slyší Ježíšův hlas: *Mlčení a odříkání, moje malá Já-sám, neodepři*

Mi nic, nic... O Vánocích téhož roku je zavedena o něco hlouběji do *zavřené zahrady Srdce Nejsvětější Trojice*, kde je obklopena nepopsatelnou atmosférou mlčení a lásky. 21. ledna 1928 – tentokrát v doprovodu Matky Boží a svého anděla strážce – smí vstoupit dále do *Svatyně Nejsvětější Trojice*, kde ji překvapí hluboké poznání velikosti a nesmírnosti božských atributů. 9. února jde ve stejném doprovodu dále do *Svatostánku Nejsvětější Trojice*, kde smí být ponořena do nesmírného žaru blaženosti a rozkoše. Ježíš jí řekne:

Zde je krb božského plamene, střed nekonečné lásky. Ty, moje malá Já-sám, strávená ve Mně, smíš žít jen z čisté lásky sebeobětování. A Já jsem tě sem zavedl k oslavě mého Otce, k útěše svého Srdce a k užítku duší.

Ale cesta není ještě u konce. Ježíš ji pozve 22. dubna, aby vstoupila do *podstaty Božího Srdce, do samotné podstaty božství.* Ze zápisu v deníku není zcela jasné, zda se jedná o oznámení, nebo o samotný vstup. Každopádně o rok později 5. května

REFORMA CÍRKVE

Reforma církve nepotřebuje teologicko-politické teorie, ale životní vzory, postavy a osobnosti světců. Zdůraznil to Josef Kreiml, ředitel filosoficko-teologické školy v St. Pölten o svátku svatého Tomáše Akvinského, patrona katolických vysokých škol. Světci nám ukazují jedinou správnou cestu, a to je radikální příklon k Bohu.

Kath-net

1929 hovoří o tom, že smí spatřit hloubku nekonečné bytosti Trojice. Jedná se o poslední zápis v její autobiografii.

Známe taková tajemná vytržení do Božího nitra také z života jiných mystiků, mezi ně patří v roce 1994 blahoslavená italská manželka Alžběta Canori Mora (1774–1825). Sděluje v zápisech o mystických zážitcích, které psala na přísný příkaz svého svatého duchovního vůdce, že byla 1. listopadu 1816 zavedena do *širokých prostorů Boží nekonečnosti*, kde slyšela Boží hlas, který ji ujistil o své nekonečné lásce. Také velká mystička Mechthilda z Magdeburku ve 13. století znala ponoření duše do „obdivuhodné Trojice“.

Zde je na místě poznámka ke způsobu, jakým Pán blahoslavenou Dinu oslovuje. Nazývá ji „moje malá Já-sám“ („ma petite Moi-m me“). Dina k tomu napsala 22. ledna 1927: *Od několika týdnů nazývá mě Pán ve čtvrtek a v pátek „moje malá Já-sám“.* *Tím chce říct, že zaujal místo mé duše, že On je vše a já nic, nic.* Skutečnosti stojící za tímto pojmenováním mohla Dina spatřit již před několika lety v symbolickém obraze. Ježíš ji pozval 13. listopadu 1923, aby vystoupila na oltář, který hoří ohnivými plameny. Vystoupila na něj, roztáhla na božský příkaz paže do tvaru kříže a byla zachváena a strávena plameny. *Když už žár nenacházel žádnou potravu, poklesl a zhasl. Uprostřed zůstal jen popel; Ježíš se přiblížil, foukl a zničil jej. Nakonec ze mne nic nezbylo. Zatímco jsem byla podle Vykupitelova pojetí mrtvá, nežila jsem dále na zemi? Ano, ale Ježíš zaujal mé místo. Postavil se na místo mého bytí. Nechal mě zcela zmizet, pole zůstalo prázdné. Mohl nyní jednat plně podle své vůle. Ukázal mi, že můj vnější zjev je jen plášť, kterým si musí posloužit. Plášť, který ho skryl lidským zrakům a umožnil Mu pokračovat tak ve svém životě.*

(Pokračování)

Překlad -lš-

Deníček nenarozeného dítěte

5. října

Dnes začal můj život. Moji rodiče to ještě nevědí, ale já už jsem tady. Budu děvčátko s modrýma očima a světlými vlasy. Všechny moje vlohy jsou už určeny, také to, že budu mít slabost pro květiny.

19. října

Někteří říkají, že nejsem skutečná osoba, že existuje jen moje matka. Ale já jsem pravá osoba, stejně jako každý chlebový drobek je chleba. Moje matka existuje. Já také existuji.

23. října

Dnes se již otevírají moje ústa. Asi za rok se už budu usmívat a budu moci mluvit. Víím, že moje první slovo bude MAMA.

25. října

Dnes začalo tlouci moje srdce. Ode dneška bude bít až do konce života bez přestávky a bez oddechu. A po mnoha letech najednou ztichne a pak zemřu.

2. listopadu

Každý den trochu porostu. Moje paže a nohy nabývají podobu.

Ale bude to trvat ještě dlouho, než se postavím na těchto malých nožkách a budu moci utíkat do náruče své maminky, než budu moci těmato ručičkami natrhat květiny a obejmout tatínka.

12. listopadu

Na mých ručičkách se tvoří malé prstíky. Jsou tak maličké! Budu jimi jednou tchat maminku za vlasy.

25. listopadu

Dnes řekl lékař poprvé mamince, že žiji pod jejím srdcem. Jak šťastná musí být moje maminka! Maminko, jsi šťastná?

25. listopadu

Tatínek a maminka pravděpodobně pro mě vymýšlejí jméno. Ale oni ještě neví, že jsem malé děvčátko. Chtěla bych se jmenovat Zuzi. Už jsem hodně vyrostla.

10. prosince

Začínají mi růst vlasy. Jsou měkké a krásně se lesknou. Jaké vlasy by maminka chtěla?

13. prosince

Už brzy budu vidět. Kolem mě je tma. Až mě maminka přivede na svět, uvidím sluníčko a květiny. Ale nejraději bych chtěla vidět svoji maminku. Jak vypadáš, moje maminko?

24. prosince

Slyší maminka tlukot mého srdce? Některé děti přicházejí na svět nemocné. Ale moje srdce je zdravé a silné. Tluče pravidelně: bum-bum-bum-bum. Maminko, budeš mít zdravou malou dcerušku!

28. prosince

Moje maminka mě dnes utratila. Ona mě utratila!

Milá maminko, teď jsem v nebi a sedím Ježíškovi na klíně. Miluje mě a je mi zcela blízko. Tak ráda bych byla tvoje malé děvčátko a vůbec tomu nerozumím, co se vlastně stalo. Byla jsem tak vzrušená, když jsem zjistila, že jsem začala žít. Nacházela jsem se v tmavém, ale příjemném prostoru. Pozorovala jsem, že mám prstíky a nehty. Byla jsem už hodně vyvinutá, ale ještě ne tak, abych mohla opustit svoje prostředí. Většinu času jsem trávila tím, že jsem přemýšlela a spala. Již na začátku jsem se cítila s tebou hluboce spojena. Někdy jsem slyšela, jak pláčeš, a plakala jsem s tebou. Někdy jsi křičela nebo mluvila velmi hlasitě a pak jsi plakala. A pak jsem slyšela, jak tatínek odpovídá křikem. Byla jsem smutná a doufala jsem, že se ti brzy povede lépe. Měla jsem v duši bolest. Neuměla jsem si představit, co tě udělalo tak nešťastnou.

A přesně ten den se stalo něco strašného. Drzá obluda vstoupila do tohoto teplého, pohodlného místa, kde jsem se nacházela. Měla jsem strašnou hrůzu a chtěla jsem křičet, ale přes mé rty neprošel žádný

zvuk. Obluda přicházela stále blíže a blíže a já jsem křičela: Maminko, maminko, pomoz mi! Prosim, pomoz mi! Všechno, co jsem cítila, byla strašná hrůza. Pak mi obluda odtrhla paži. Byla to strašná bolest. A tím to nepřestalo. Ó, jak jsem prosila, aby to přestalo! Zoufale jsem křičela, když mi neúprosná obluda vytrhla nohu. Přes neúprosnou bolest jsem věděla, že umírám. Věděla jsem, že nikdy nevidím tvou tvář a nikdy od tebe neuslyším, jak mě máš ráda. Chtěla jsem nechat oschnout všechny tvoje slzy a měla jsem mnoho plánů, jak tě udělat šťastnou – ale už jsem nemohla, moje sny byly rozbité. I když jsem měla strašné bolesti a hrůzu, cítila jsem především, jak mi puká moje srdce. Chtěla jsem více než kdokoliv jiný být tvou dcerou.

Ale teď už to bylo marné, protože jsem žalostně umírala.

Nemohla jsem tušit, jak strašné věci s tebou udělali. Než jsem odešla, chtěla jsem ti říct, že tě miluji, ale neznala jsem slova, kterým bys mohla rozumět. A brzy nato jsem už ani neměla dech, abych je vyslovila. Byla jsem mrtvá.

Cítila jsem, jak stoupám vzhůru. Přenesl mě obrovský krásný anděl do nádherného místa. Stále jsem ještě plakala, ale moje tělesná bolest zmizela. Anděl mě přinesl k Ježíši a posadil mě do jeho klínu. Ježíš mi řekl, že mě miluje, že Bůh je můj Otec. Byla jsem šťastná. Zeptala jsem se ho, co to bylo za věc, která mě usmrtila. Odpověděl: „To byl potratový lékař.“ Pak ještě řekl: „Je mi to líto, moje dítě, protože vím, jak se to prožívá.“

Píšu ti, abych ti řekla, že tě miluji a jak ráda bych byla tvým malým děvčátkem. Snažila jsem se žít ze všech sil. Chtěla jsem žít. Měla jsem vůli, ale nemohla jsem, obluda byla příliš silná. Bylo to nemožné, žít. Chtěla jsem jen, abys věděla, že jsem se pokoušela zůstat u tebe. Nechtěla jsem zemřít, maminko, prosím tě, chraň se před touto obludou, potratem. Maminko, miluji tě a nechci v žádném případě, abys musela prožít takové bolesti jako já.

Prosim tě, dej na sebe pozor!

Miluji tě.

Tvoje dítě

-sks- 2/2012, autor neznámý

Poznámka: Po přečtení tohoto textu již mnoho mladých žen se rozhodlo upustit od potratu.

MODLITBA ÚPLNÉ ODEVZDANOSTI - dokončení ze str. 2

Ježíšova slova ke třem učedníkům, které chtěl mít nablízku během modlitby v Getsemanech, projevují jeho strach a úzkost, jaké zakouší v oné „hodině“, prožívá hlubokou extrémní samotou právě nyní, když se začíná uskutečňovat Boží plán. V takovém strachu a úzkosti je obsažena všechna hrůza člověka před vlastní smrtí, jistota její nevyhnutelnosti a pocit tíhy zla, která se dotýká našeho života.

Syn před tváří Otce

Po výzvě k těmto třem, aby vytrvali a bděli v modlitbě, Ježíš se „sám“ obrací na Otce. Evangelista Marek líčí, že *trochu pooděšel, padl na zem a modlil se, aby ho, jestliže je to možné, minula ta hodina (14,35)*. Ježíš padá tváří k zemi: je to pozice modlitby, která vyjadřuje poslušnost k Otcově vůli, odevzdanost a plnou důvěru v Něho. Je to gesto, které se opakuje na počátku slavení pašijí na Velký pátek, stejně jako při mnišských slibech a jáhenské, kněžské a biskupské ordinaci, aby tak byla vyjádřena v modlitbě také tělesně naprostá odevzdanost Bohu a důvěra v Něho. Pak Ježíš žádá Otce, aby odňal od něho tuto hodinu, je-li to možné. Není to jen strach a úzkost člověka před smrtí, ale je to vzrušení Božího Syna, který vidí děsivou masu zla, které má vzít na sebe a překonat je, aby je zbavil moci.

Draží přátelé, také my musíme být schopni v modlitbě přinést před Boha své námahy, utrpení určitých situací, určitých dnů, denní úkol následovat Ho, být křesťany, také tíži zla, které vidíme v sobě a kolem nás, aby nám dal naději, aby nám dal pocítit svou blízkost, aby nám dal trochu světla na cestu životem.

Ježíš pokračuje ve své modlitbě: „*Abba, Otče, tobě je všechno možné, odejmi ode mne tento kalich. Avšak ne co já chci, ale co ty chceš.*“ (Mk 14,36) V této

invokaci jsou tři objasňující pasáže. Na začátku máme zdvojená slova, kterým se Ježíš obrací na Boha: *Abba! Otče!* (Mk 14,36) Víme dobře, že aramejské *abbá* je slovo, které používá dítě, když se obrací na tatínka, a vyjadřuje tedy Ježíšův vztah k Bohu Otci jako vztah něžnosti, pocit důvěry a odevzdanosti. V střední části invokace je druhý prvek: vědomí Otcovy všemohoucnosti – *tobě je všechno možné* – které uvádí žádost, v níž se ještě jednou objevuje drama Ježíšovy lidské vůle před smrtí a zlem: *odejmi ode mne tento kalich!* Ale je zde třetí věta Ježíšovy modlitby, a to ona rozhodující, ve které lidská vůle plně souhlasí s vůlí Boží. Ježíš totiž na závěr říká důrazně: *Avšak ne co já chci, ale co ty chceš.* (Mk 14,36c)

Skutečná lidská svoboda

V jednotě Synovy božské Osoby nachází lidská vůle své plně uskutečnění v totální odevzdanosti „Já“ „Ty“ Otce, nazývaného Abba. Svätý Maxim Vyznavač říká, že od okamžiku stvoření muže a ženy byla lidská vůle orientována k božské vůli a právě ve svém svobodném „ano“ k Bohu je lidská vůle zce-

la svobodná a nachází tak své uskutečnění. Bohužel následkem hříchu toto „ano“ Bohu se změnilo v opak: Adam a Eva mysleli, že „ne“ Bohu bylo vrcholem jejich svobody, že byli plně sami sebou. Ježíš na hoře Olivové přivádí lidskou vůli zpět k plnému „ano“ k Bohu; v Něm je přirozená vůle plně integrována v zaměření k Otci. Ježíš nám tak říká, že jen ve shodě vlastní vůle s vůlí Boží dospěje lidská bytost ke své pravé velikosti, stává se „božskou“; jen když vystoupí ze sebe, jen v „ano“ k Bohu se uskutečňuje touha Adama, nás všech, ono být naprosto svobodní. Právě to uskutečňuje Ježíš v Getsemanech: přenesením lidské vůle do vůle Boží se rodí pravý člověk a my jsme vykoupeni.

Kompendium Katechismu katolické církve synteticky učí: „Ježíšova modlitba během smrtelného zápasu v Getsemanské zahradě a jeho poslední slova na kříži odhalují hloubku jeho synovské modlitby. Ježíš dovršuje plán Otcovy lásky a bere na sebe všechny úzkosti lidstva, všechny prosby a přímlyvy dějin spásy. Předkládá je Otci, který je přijímá a proti veškeré naději je vyslyší tím, že Ježíše vzkří-

SETKÁNÍ ZATÍM VYLOUČENO

Moskevský patriarcha Kyrill I. odmítá nadále setkání s papežem Benediktem XVI. Hlavním sporným bodem je spor řeckokatolické a pravoslavné církve v západní Ukrajině. Jedná se o církevní budovy, které řeckokatolíci získali před 20 lety při obnově své činnosti. Tyto objekty předala někdejší sovětská vláda pravoslavné církvi, když katolickou církev zakázala.

GESTO SMÍŘENÍ

Od roku 2004 odjíždějí z Německa do Izraele skupiny řemeslníků. Opravují tam domy a příbytky Židů, kteří přežili osvětimský koncentrační tábor a žijí nyní ve velmi chudých podmínkách. Věnují na to svoji dovolenou. Výjezdy se organizují vždy k 27. lednu, to je výroční den, kdy byl tábor v Osvětimi osvobozen. V první skupině bylo šest dobrovolníků, dnes se jejich počet zdesetinásobil. Akce měla přispět také k zahlazení negativních důsledků politiky bývalé NDR, která byla poznamenána nepřátelstvím vůči Izraeli. V posledních dvou letech renovovali němečtí řemeslníci 30 bytů.

Kath-net

si z mrtvých.“ (č. 543) Opravdu „v žádné části Pisma svatého se nedíváme tak hluboce do Ježíšova niterného tajemství jako v modlitbě na Olivové hoře“ (*Ježíš Nazaretský II*, 104).

Nebe na zemi

Draží bratři a sestry, každý den v modlitbě Otče náš žádáme Otce: *Bud' vůle tvá, jako v nebi tak i na zemi.* (Mt 6,10) Uznáváme tím, že je zde jedna Boží vůle s námi a pro nás, Boží vůle o našem životě, která se má stát každý den směrnicí našeho chování a našeho bytí; uznáváme tak, že je „nebe“, kde se koná Boží vůle, a že „země“ se stává „nebem“, místem přítomnosti lásky, dobroty, pravdy, božské krásy jen tehdy, jestliže se na ní koná Boží vůle. V Ježíšově modlitbě k Otci v onu strašnou i nádhernou noc Getseman se „země“ stala „nebem“; „země“ lidské vůle, otřesená strachem a úzkostí, byla pojata jeho božskou vůlí, takže Boží vůle se naplnila na zemi. A to je důležité také pro naši modlitbu: musíme se naučit více důvěřovat Boží prozřetelnosti, žádat Boha o sílu vystoupit sami ze sebe, abychom mu obnovili naše „ano“, abychom mu opakovali *bud' vůle tvá*, abychom sjednotili svou vůli s jeho vůlí. Je to modlitba, kterou musíme konat každodenně, protože není vždy snadné svěřit se Boží vůli, opakovat „ano“ Ježíšova a „ano“ Mariino. Vyprávění evangelií o Getsemanech ukazují bolestně, že tři učedníci, které si Ježíš vybral, aby mu byli nablízku, nebyli schopni s ním bdít, sdílet s ním jeho modlitbu, jeho přilnutí k Otci a byli přemoženi spánkem. Draží přátelé, žádejme od Pána, abychom byli schopni bdít s ním v modlitbě, následovat Boží vůli každý den, také když mluví o Kříži, abychom žili ve stále větší důvěrnosti s Pánem a přinášeli na tuto zemi trochu Božího „nebe“. Děkuji.

Bollettino Vaticano

1. února 2012

(Mezititulky redakce Světla)

Překlad -lš-

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

k Pánu zachovává? Nikoliv, ten, kdo ho porušuje, protože nedrží své tělo v kázni. Kdo si stěžuje na nerozlučitelnost manželství? Ten, kdo zachová věrnost, jak ji před Bohem slíbil? Nikoliv. Ten, kdo zapomněl, že cizoloží, už když hledí na ženu chtivě. Kdo dnes dělá v církvi největší povyk?

Ti, kdo při všem svém vzdělání vůbec nevědí, co je to církev, a proto si vymysleli: Církev jsme My!

Někomu ovšem připadá kazeň a odříkání jako obrovský balvan, jako duchovní masochismus. Taková představa je právě jedním z neklamných příznaků oné tragické krize víry. Bez víry samozřejmě nevidíme a nechápeme, že utrpení tohoto času nejsou ničím proti budoucí slávě, která se zjeví na nás. Byl by to pouhý masochismus, kdyby se ve skutečnosti nejednalo o Boží nejvelkodušnější nabídku nekonečné lásky a nekonečné blaženosti.

Aby utrpení tohoto času nebyla pouhým masochismem, Bůh vlastního Syna neušetřil, ale za nás za všechny ho vydal, aby šel nejen před námi, ale s námi a v nás. Není to jeho vina, jestliže o tom nejsme dostatečně informováni, jestliže se to nestalo naším hlubokým přesvědčením, protože v důsledku hluboké krize víry se padesát let káže o všem možném, jen ne o tom podstatném. Není to jeho vina, jestliže nevyužíváme správně a plodně všechny dary jeho duchovní pomoci. Není to jeho vina, když následkem krize víry a vlastní slepoty umírá někdo žízni ve dle studny života.

Pane, dej nám více víry a pomoz k obrácení těm, kteří se zpronevěřují svému poslání a nejsou pro nás světlem víry, naděje a lásky, jak ti slíbili.

-lš-

Om, jaká smršť liberalismu a zesvětštění se přehnal přes církve v druhé polovině šedesátých let, jsme u nás vlastně neměli potuchy. Železná opona byla pro takové informace neprostupná. Komunisté navíc měli z této liberalizace paradoxně strach, že učiní náboženství populárnějším a zmaří plody jejich pracné ateistické propagandy. Navíc v té době jsme měli plnou hlavu „pražského jara“ a jeho smutných důsledků. Benedikt XVI. pro tu dobu dvakrát použil metaforu sv. Basila o „noční bitvě“, ve které nikdo nezná toho druhého a bojují všichni proti všem. Tento vývoj jako vítězný nástup „moderní teologie“ čeká na své objektivní zhodnocení. Je to doba, kdy mnoho řeholníků odložilo své hábity, opustili kláštery, ba i církve. Kláštery a církevní školy se zavíraly a předávaly státu, rozprodával se nemovitý majetek i vzácné posvátné předměty. Staly se obětí obrazoborectví, které postihlo mnoho chrámů, kde se bouraly oltáře se svatostánky, odstraňovaly sochy svatých a radikálně měnila liturgie. Připomínalo to doby kalvinistů a hugenotů.

Ve Francii žil právě v té době zbožný mnich Gérard Calvet. Narodil se v roce 1927, v roce 1950 vstoupil do benediktinského kláštera v Madiran, po čtyřech letech složil věčné sliby a v roce 1956 přijal kněžské svěcení. Události v církvi po roku 1965 mu připadaly jako výjevy z Apokalypsy. Hluboce zarmoucen tímto vývojem rozhodl se následovat zakladatele západního mnišství svatého Benedikta, který se utekl do samoty, protože byl znechucen poměry, které tehdy panovaly v Římě, kde měl studovat. Svatý Benedikt odešel nejdříve do Subiaca, aby se zcela zasvětil Bohu a do důsledků praktikoval poselství evangelia. Ale v jeho samotě ho velice brzy vyhledali další, kteří chtěli kráčet v jeho stopách, a bylo jich tolik, že nakonec odešli z údolí na horu Monte Cassino, kde pak sepsal svatý Benedikt řeholi řádu benediktinů, aniž tušil, že jeho velká ro-

dina v duchu této řehole položí základy evropské kultury a civilizace.

Gérard Calvet se nedokázal smířit s tím, že mají být hozeny přes palubu tyto posvátné poklady tisícileté tradice, která přinesla tolik požehnání, a chtěl proti novému tren-

Na slovíčko

du protestovat v samotě před Boží tváří nikoliv pokřikem, ale tichým životem v plné věrnosti tradici svého zakladatele, protože byl přesvědčen, že „zahradu Církve, Kristovy nevěsty, vždy zdobily tři zázraky: moudrost jejich učitelů, hrdinství a věrnost jejich světců a mučedníků a skvostná záře její liturgie“.

A stala se zvláštní věc. Zatímco kláštery, které se domnívaly, že jsou moudřejší než jejich učitelé, a všechno od základu reformovaly, aby se sblížily s moderním světem, se místo rozvoje začaly jeden po druhém vyprazdňovat, osamělý poustevník v kapli svaté Magdalény v Bédoin jako magnet přitahoval mladé muže, kteří zatoužili po tom, co se zcela liší od světa – po starobylé a vždy nové tradici: po kázni, modlitbě, mlčení, manuální práci, po důstojných obřadech v latině a starobylé liturgii. V roce 1980 jich už bylo tolik, že potřebovali nový klášter. Jen slepý může nevidět, jak se tu opakuje historie svatého Benedikta před jeden a půl tisíciletím. Dom Gérard upadl v nemilost podobně jako kdysi Benedikt, na kterého žárlila místní hierarchie a vymýšlela proti němu intriky. Bůh však nedal za pravdu jeho protivníkům, ale Benediktovi, jehož klášter vyrostl prací a modlitbou mnichů na Monte Cassino a stal se „městem postaveným na hoře, které není možno ukrýt“, světlem, které svítlo a svítí celému světu. Ani Gérardova „neposlušnost“ nebyla projevem svévole, nýbrž věrnosti k odkazu, který nesl a nese pravou pečť Božího požehnání.

„Podle ovoce jejich je poznáte. Špatný strom nemůže nést dobré ovoce.“

Klášter v Le Barroux nelze obýt mávnutím ruky. Je to velké Boží napomenutí, které má obrátit naši

pozornost k tomu, co se líbí Bohu, bez ohledu na to, zda se to právě líbí nám. Protože kdykoliv chceme prosadit něco nového, nesmí být rozhodující to, co se líbí nám, ale jedině to, co se líbí Bohu. „Tradice je Boží mládí,“ říkal dom Gérard.

Tradice je poklad, který lety nestárne ani nebledne, ale naopak nabývá na ceně a hodnotě. Jestliže dnes někdo nechápe, proč desítky mnichů v Le Barroux vstávají časné ráno, aby u celé řady bočních oltářů v tichu a samotě slavili mši svatou, pak je to jen proto, že už neví, co je to mše svatá. Nahradil skutečnost víry a zjevení pouhou ideologií, že je to shromáždění věřících kolem stolu. Ale takovou ideologii svatý Benedikt neznal. S tou přišel jeden odpadlý mnich až o tisíc let později, když pravou mši proklel.

Nový klášter mezi horami nám ukazuje, v čem měla spočívat církevní obnova: Jestli někdo očekával a prosazoval jinou reformu než „svobodný návrat k radikálnosti evangelia“, pak nepřišel církev obnovit, ale spíše ochromit. Obrazem takového rozvratu se stal vývoj liturgie, o kterém prohlásil kardinál Ratzinger: *Liturgická reforma ve své konkrétní realizaci se stále více vzdaluje od originálu. Výsledkem není znovuoživení, ale devastace. Místo hymnu chvály máme liturgii degenerovanou na show. Kdyby byly řehole a liturgie upraveny podle našeho přání a zalíbení, pak by nebyly k ničemu, protože by nás nikam nevedly, ale jen konzervovaly naši hříšnou pohodlnost a domýšlivost. Opravdové kláštery a jejich posvátné obřady se nemohou přizpůsobovat světu, protože mu slouží tím více, čím více se od něho liší. A to platí v přiměřené míře pro každého křesťana. Není naším posláním najít si ve světě pohodlné místo, ale obrátit svět. Dnes si svět stěžuje sám na sebe, že si neví rady, ale tím není vinen svět, ale ti, kteří měli být jeho světlem a solí. Jelikož naše lampy pohasly, není divu, že svět opravdu nevidí na cestu a žalostně tápe na samém pokraji hluboké propasti. Musíme však prosit vroucně Pána, aby světlo, jaké vzhází v Le Barroux, nepřišlo pozdě.*

-lš-

Pondělí 20. 2. 2012: 6:05 Octava dies (659. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Ruslan **6:55** Čtete z křesťanských periodik **7:00** Jezuité o: Exorcismus **7:20** Terra Santa News: 15. 2. 2012 **7:40** Přejeme si... **8:00** Trinidad a Tobago: Všichni vy žijí, pojďte **8:55** Post Scriptum s Mons. Vojtěchem Šimou **9:15** Divadélko Bubáček (20. díl): Moje putování vesmírem **9:30** Dům sv. Antonína **10:00** Nedělní čtení: 7. neděle v mezidobí **10:30** Noekreace aneb Vandrování (127. díl) **10:40** Léta letí k andělům (11. díl): Mons. ThLic. Dominik Duka, OP **11:00** Audience pro nové kardinály [L] **11:50** Sedmihlásky (51. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** AD trio Prague **13:10** Volání: Etiopie **13:20** Jaroslav Sucháček **13:35** Octava dies (659. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:05** Krásy Čech a Moravy (22. díl): Procházka po českých kuriozitách **14:35** Noční univerzita: Osvobození od zlého - P. Elias Vella, OFMConv. [P] **16:00** Hornolidečko - Střelná **16:10** Zázneje Roberta Hliněnského **16:40** Exit 316 MISE: Krása v nesnážích **17:00** NOEparáda (152. díl) [L] **18:05** Po hladině: Púst [P] **18:25** Sedmihlásky (51. díl) **18:30** CIK - CAK CIRKUS (8. díl): Havkáči [P] **18:40** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (25. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:00** Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě a Mladějovská průmyslová dráha **19:25** Ars Vaticana (19. díl) **19:35** Přejeme si... **19:50** Hornolidečko - Střelná **20:00** Klapka s... (36. díl) [P] **21:05** Na koberečku (121. díl) [P] **21:15** Vzdálená pobřeží ticha [P] **21:45** Čtete z křesťanských periodik **21:55** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM - Svědomí, pochybení, milosrdná láska, začít znovu **23:00** Noekreace aneb Vandrování (127. díl) **23:10** Octava dies (659. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:45** Kulatý stůl: církevní školství **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 21. 2. 2012: 6:05 Hornolidečko - Střelná **6:15** Koncert Janáčkovy konzervatoře 2011 **7:35** Cesta k andělům (35. díl): Roberto Scavino **8:30** Živá historie - Hrad Strečno **8:40** Divadélko Bubáček (20. díl): Moje putování vesmírem **9:00** Salesiánský magazín **9:15** Atlas Charity: Sešli se, aby pomohli... (Hospic sv. Lukáše) **9:25** Dar z Medugorje **9:45** Exit 316 MISE: Krása v nesnážích **10:10** Octava dies (659. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:40** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM - Svědomí, pochybení, milosrdná láska, začít znovu **11:40** Sedmihlásky (51. díl) **11:45** CIK - CAK CIRKUS (8. díl): Havkáči **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (73. díl): Dechovka **12:35** Čtete z křesťanských periodik **12:40** Ars Vaticana (19. díl) **12:50** Volání: Etiopie **13:05** Podobenství (3. díl) **13:35** Dana & Přátelé (3. díl) **14:05** Léta letí k andělům (3. díl): Miloslav Fiala **14:25** Kulatý stůl: Občanské sdružení M.O.S.T. **16:00** Hornolidečko - Střelná **16:10** Přejeme si... **16:25** Na La Salettě s Boženou Rajnušovou **16:50** Premeny průtía [P] **17:10** Jezuité o: Exorcismus **17:30** Bétel /CZ/: Festival pod věží 2010 **18:00** Rodina: kolébka života a lásky **18:25** Sedmihlásky (51. díl) **18:30** CIK - CAK CIRKUS (9. díl): Darček z pasienkov [P] **18:40** Noeland (51. díl) **19:10** Noekreace aneb Vandrování (127. díl) **19:20** Ignaciánský pulz **19:30** Jaroslav Sucháček **19:40** Zpravodajské Noeviny: 21. 2. 2012 [P] **20:00** Bol som mimo: Bronislav Škripek [L] **21:05** Putování po evropských kláštích: Klášter dominkánek v Caleruega, Španělsko [P] **21:35** Labyrintem víry s Tomášem Halikem: Vyzván i nevyzván [P] **22:00** Zpravodajské Noeviny: 21. 2. 2012 **22:20** Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Gáborem (II. díl) **23:00** Terra Santa News: 15. 2. 2012 **23:20** Post Scriptum s Mons. Vojtěchem Šimou **23:40** Přejeme si... **23:55** Čtete z křesťanských periodik **0:05** Cvrlikání (6. díl): Slávek Klecandr **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 22. 2. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 21. 2. 2012 **6:20** Noční univerzita: Osvobození od zlého - P. Elias Vella, OFMConv. **7:40** Dům sv. Antonína **8:00** Octava dies (659. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:30** Pro vita mundi (138. díl): MUDr. Marián Hošek **9:10** Ars Vaticana (19. díl) **9:20** Noekreace aneb Vandrování (127. díl) **9:30** Světec dvou národů **10:05** CHKO České středohoří: Milešovka - Velemin a okolí **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Klapka s... (35. díl) **13:05** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (25. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:30** Čtete z křesťanských periodik **13:40** Post Scriptum s Mons. Vojtěchem Šimou **14:00** NOEparáda (152. díl) **15:00** Na koberečku (121. díl)

15:10 Divadélko Bubáček (20. díl): Moje putování vesmírem **15:25** Ruslan **15:40** Zpravodajské Noeviny: 21. 2. 2012 **16:00** Mše svatá Popeleční středy [L] **18:05** Exit 316 MISE: Můj ztracený svět [P] **18:30** CIK - CAK CIRKUS (10. díl): Fakír [P] **18:40** Sedmihlásky (51. díl) **18:45** Putování po evropských kláštích: Klášter dominkánek v Caleruega, Španělsko **19:15** Terra Santa News: 22. 2. 2012 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** BET LECEM - vnitřní domov (12. díl): Bohdan Heczeko [P] **20:15** Benedikt XVI. - Ke kněžství [P] **21:00** Oko bez světla se nepotěší **22:20** Historie válečného letectví (8. díl): Dva roky války, Maximální úsilí [P] **22:50** Noekreace aneb Vandrování (127. díl) **23:00** Generální audience papeže Benedikta XVI. **23:30** Krásy Čech a Moravy (22. díl): Procházka po českých kuriozitách **0:05** Koncert Janáčkovy konzervatoře 2011 **1:25** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 23. 2. 2012: 6:05 Hornolidečko - Střelná **6:15** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (25. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:35** Zvečené šupolím **6:50** BET LECEM - vnitřní domov (12. díl): Bohdan Heczeko **7:05** Kořeny **7:45** Volání: Etiopie **7:55** Čtete z křesťanských periodik **8:00** Na La Salettě s Boženou Rajnušovou **8:25** Ignaciánský pulz **8:35** Labyrintem víry s Tomášem Halikem: Vyzván i nevyzván **9:00** Trinidad a Tobago: Všichni vy žijí, pojďte **9:55** Kulatý stůl: Občanské sdružení M.O.S.T. **11:25** Přejeme si... **11:40** Sedmihlásky (51. díl) **11:45** CIK - CAK CIRKUS (10. díl): Fakír **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Koncert Janáčkovy konzervatoře 2011 **13:35** Jezuité o: Exorcismus **14:30** Pro vita mundi (138. díl): MUDr. Marián Hošek **15:10** Noeland (51. díl) **15:40** Sedmihlásky (51. díl) **15:45** Živá historie - Hrad Strečno **16:00** Terra Santa News: 22. 2. 2012 **16:20** Podobenství (4. díl) [P] **16:50** Dana & Přátelé (4. díl) [P] **17:20** Ars Vaticana (20. díl) [P] **17:30** Rodina: kolébka života a lásky **18:15** Noekreace aneb Vandrování (127. díl) **18:25** Sedmihlásky (51. díl) **18:30** CIK - CAK CIRKUS (11. díl): Blíší cirkus [P] **18:40** Cesta k andělům (35. díl): Roberto Scavino **19:30** Atlas Charity: Studénka (Charita Studénka) [P] **19:40** Zpravodajské Noeviny: 23. 2. 2012 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (54. díl) [L] **21:15** Post Scriptum s P. Františkem Hanáčkem - mše sv. s děkanátem Olomouc [P] **21:40** Zpravodajské Noeviny: 23. 2. 2012 **22:00** Vzdálená pobřeží ticha **22:30** Octava dies (659. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:00** NOEparáda (152. díl) **0:05** Zpravodajské Noeviny: 23. 2. 2012 **0:20** Exit 316 MISE: Můj ztracený svět **0:40** Přejeme si... **0:55** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 24. 2. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 2. 2012 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (127. díl) **6:30** NOEparáda (152. díl) **7:30** Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Gáborem II. díl **8:15** Krásy Čech a Moravy (22. díl): Procházka po českých kuriozitách **8:45** Benedikt XVI. - Ke kněžství **9:25** Zázneje Roberta Hliněnského **10:00** Na koberečku (121. díl) **10:15** Klapka s... (35. díl) **11:15**

Bétel /CZ/: Festival pod věží 2010 **11:40** Sedmihlásky (51. díl) **11:45** CIK - CAK CIRKUS (11. díl): Blíší cirkus **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Cesta k andělům (35. díl): Roberto Scavino **13:40** Ars Vaticana (20. díl) **13:50** BET LECEM - vnitřní domov (12. díl): Bohdan Heczeko **14:10** AD trio Prague **15:15** Dům sv. Antonína **15:35** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (25. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny: 23. 2. 2012 **16:15** Premeny průtía **16:35** Ignaciánský pulz **16:45** Labyrintem víry s Tomášem Halikem: Vyzván i nevyzván **17:10** Kořeny **17:55** Don Bosco: světec, který skákal saita **18:30** CIK - CAK CIRKUS (12. díl): Klaufon klaufnik [P] **18:40** Sedmihlásky (51. díl) **18:45** Exit 316 MISE: Můj ztracený svět **19:05** Historie válečného letectví (8. díl): Dva roky války, Maximální úsilí **19:40** Hornolidečko - Valašská Polanka [P] **20:00** Kulatý stůl: Cesta k Únoru 1948 a roky poté [L] **21:40** Na koberečku (121. díl) **22:00** Nedělní čtení: 1. neděle postní [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Terra Santa News: 22. 2. 2012 **23:05** Večer chval **0:20** Podobenství (4. díl) **0:50** Dana & Přátelé (4. díl) **1:20** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 25. 2. 2012: 6:05 Živá historie - Hrad Strečno **6:15** Post Scriptum s P. Františkem Hanáčkem - mše sv. s děkanátem Olomouc **6:35** BET LECEM - vnitřní domov (12. díl): Bohdan Heczeko **6:50** Labyrintem víry s Tomášem Halikem: Vyzván i nevyzván **7:15** Podobenství (4. díl) **7:45** Dana & Přátelé (4. díl) **8:20** Divadélko Bubáček (20. díl): Moje putování vesmírem **8:35** CIK - CAK CIRKUS (12. díl): Klaufon klaufnik **8:45** Sedmihlásky (51. díl) **8:50** Noeland (51. díl) **9:25** NOEparáda (152. díl) **10:25** Exit 316 MISE: Můj ztracený svět **10:45** Mše svatá s nově jmenovaným kardinálem Dominikem Dukou z chrámu sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze [L] **12:55** Přejeme si... **13:10** Terra Santa News: 22. 2. 2012 **13:35** Cvrlikání (6. díl): Slávek Klecandr **14:45** Noekreace aneb Vandrování (127. díl) **14:55** Dar z Medugorje **15:15** Volání: Etiopie **15:25** Na La Salettě s Boženou Rajnušovou **15:55** Hornolidečko - Valašská Polanka **16:05** Ruslan **16:20** Ekoauto (26. díl) **16:35** Salesiánský magazín **16:50** Sedmihlásky (51. díl) **17:00** Outdoor Films (1. díl) [P] **19:05** Krásy Čech a Moravy (23. díl): Červená Lhota [P] **19:25** Nedělní čtení: 1. neděle postní **20:00** Cesta k andělům (18. díl): Dominika Bohušová **20:55** Vzdálená pobřeží ticha **21:25** Jezuité o: INDIE - na křižovatkách víry [P] **21:50** Trinidad a Tobago: Všichni vy žijí, pojďte **22:40** Atlas Charity: Studénka (Charita Studénka) **22:45** Noční univerzita: Osvobození od zlého - P. Elias Vella, OFMConv. **0:05** AD trio Prague **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 26. 2. 2012: 6:15 Nedělní čtení: 1. neděle postní **6:45** Ars Vaticana (20. díl) **6:55** Ruslan **7:10** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (54. díl): 8:25 Premeny průtía **8:45** Ignaciánský pulz **8:55** Na La Salettě s Boženou Rajnušovou **9:20** Společně na cestě **9:40** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (25. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **10:05** Šance pro každého a Pohyb pro každého **10:30** Mše svatá z kostela sv. Jana Boska v Havířově - Šumbarku [L] **11:30** Klub Valdocco **11:40** Na koberečku (121. díl) **11:50** Čtete z křesťanských periodik [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:15** Hudební okénko (1. díl) [P] **13:50** Cesta k andělům (18. díl): Dominika Bohušová **14:40** Atlas Charity: Studénka (Charita Studénka) **14:45** Benedikt XVI. - Ke kněžství **15:25** Návrat orla skalního do české přírody **16:00** Po hladině: Púst **16:20** JuniorTV Kópivnice (23. díl) [P] **16:45** Noekreace aneb Vandrování (128. díl) [P] **16:55** Sedmihlásky (52. díl) [P] **17:00** Noeland (51. díl) **17:30** Divadélko Bubáček (21. díl): Princ za osmnáct a princezna bez dvou za dvacet [P] **17:50** Exit 316 MISE: Můj ztracený svět **18:10** Kéfas /SK/: Festival pod věží 2010 **18:35** BET LECEM - vnitřní domov (12. díl): Bohdan Heczeko **18:50** Čtete z křesťanských periodik **19:10** Octava dies (660. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Becket **22:40** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (26. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **23:00** Ars Vaticana (20. díl) **23:10** Labyrintem víry s Tomášem Halikem: Vyzván i nevyzván **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Dům sv. Antonína **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

VERITÉ
Konviktská 16, 110 00 Praha 1

Cestovní agentura zaměřená na poutě do Medžugorje a Izraele má termíny poutí:

☐	14.3.-20.3.	Zjevení pro Mirjanu	(2440 Kč+40 €)
☐	4.4. - 11.4.	Velikonoce	(2390 Kč+50 €)
☐	4.5.-10.5.	P. Maria Prospědnice	(2640 Kč+40 €)
☐	23.5.-29.5.	Sesláni Duchů svatého	(2640 Kč+40 €)
☐	30.6.-27.6.	31. výročí zjevení P. Marie	(2640 Kč+50 €)
☐	2.7. - 9.7.	P. Maria Karmelská*	(2660 Kč+50 €)
☐	30.7. - 7.8.	Festival mládeže I.*	(2760 Kč+60 €)
☐	31.7. - 7.8.	Festival mládeže II.	(2660 Kč+50 €)
☐	10.8.-17.8.	Nanebevzetí P. Marie*	(2660 Kč+50 €)
☐	17.8.-24.8.	P. Marie Královny*	(2660 Kč+50 €)
☐	3.9. - 10.9.	Narozeniny P. Marie	(2660 Kč+50 €)

* první den u moře. Ubytování je do 30 min od kostela, dovážení je zajištěno. Bohatý duchovní program, tlumočení.

Poslední volná místa na netradiční pouť do IZRAELE

Termín **11.4. - 22.4. 2012** byl zaplněn, ale nyní se uvolní 2 místa. Více na: www.verite.cz, sekce cest. agentura.

Přihlášky: VERITÉ, tel: 222 324 617, fax: 222 321 294, www.verite.cz, e-mail: cestovka@verite.cz

BAROKNÍ PODVEČERY SOUBORU COLLEGIUM MARIANUM příležitostí výročí krále-hudebníka Frídriha II. Velikého

Jarní řada koncertů 12. ročníku Barokních podvečerů představí Frídriha II. Velikého jako milovníka hudby, skladatele a nejlepšího flétnistu mezi králi. 300. výročí narození tohoto významného pruského panovníka oslaví soubor Collegium Marianum se svými hosty v průběhu tří večerů. **Předprodej a rezervace vstupenek:** Maďarské kulturní středisko, Rytířská 27, Praha 1 (metro Můstek), pokladna otevřena každé pondělí 10–18 hod., tel. 224 229 462 nebo 731 448 346, e-mail: vstupenky@collegiummarianum.cz. Prodej online na www.baroknipodvecery.cz a Ticketpro – www.ticketpro.cz. Vstupné: 280–400 Kč • abonenní vstupné: 720 a 975 Kč • slevy vstupného: senioři a studenti sleva 10 % z ceny vstupenky. Držitelé průkazu ZTP a ZTP-P a doprovodná osoba sleva 50 % z ceny vstupenky. Pořadatel: Collegium Marianum – Týnská vyšší odborná škola. Spolupořadatel: Nadace Collegium Marianum.

Program Barokních podvečerů:

Královský koncert v Sanssouci – slavnost na dvoře Frídriha II. Velikého s jeho hudebníky Fr. Bendou, J. J. Quantzem, C. Ph. E. Bachem a C. H. Graunem • pondělí 5. 3. 2012, 19.30 hod., Míčovna Pražského hradu • účinkují: Tomáš Král – baryton, Collegium Marianum, Jana Semerádová – umělecká vedoucí.

Sólo pro flétnu – Frídrih II. Veliký – portrét flétnisty a mecenáše • J. S. Bach, C. Ph. E. Bach, J. P. Kirnberger, Fr. Benda • pondělí 16. 4. 2012, 19.30 hod., refektář kláštera dominikánů, Jilská 7a, Praha 1 • účinkují: Bertrand Cuiller (Francie) – cembalo, Collegium Marianum, Jana Semerádová – umělecká vedoucí.

Super Thema Regium – Královské téma pro Bachovu Hudební obětinu • J. S. Bach, W. Friedemann a C. Ph. E. Bach, J. G. Janitsch • pondělí 7. 5. 2012, 19.30 hod., refektář kláštera dominikánů, Jilská 7a, Praha 1 • účinkují: Collegium Marianum, Jana Semerádová – umělecká vedoucí.

Farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné srdečně zvou v sobotu 3. března 2012 na 3. z přednášek kurzu **ČEMU VĚŘÍME – Duch Svátý, církev (Mgr. František Štěch, ThD.)**. Kurz se koná formou přednášek a následně besedy s přednášejícím vždy první sobotu v měsíci od 13.00 do 16.00 hodin v **exercičním domě Emauzi**. Je určen pro farníky, vikariát a zájemce z široké veřejnosti. Kostru cyklu tvoří základní témata z Katechismu katolické církve.

Světový apoštolát Fatimy v ČR, regionální centrum Valašské Meziříčí Vás zve na **OBLASTNÍ SETKÁNÍ NA ZAHÁJENÍ POSTNÍ DOBY s účastí hostů fra Marinka Šakoty OFM z Mežugorje a Olgy Merkovičové**. **KDE:** Valašské Meziříčí, kostel Nanebevzetí Panny Marie. **KDY:** neděle 26. 2. 2012. **Program:** od 14.30 hod. duchovní příprava, informace • 15.00 hod. zahájení, modlitba sv. růžence – fra Marinka Šakota OFM (překlad do českého jazyka Olga Merkovičová) • 15.40 hod. katecheze fra Marinka • 16.40 – 17.00 hod. přestávka • 17.00 hod. adorace s rozjímáním fra Marinka, písněmi doprovází schola mladých • 17.45 hod. duchovní slovo P. Pavla Dokládala • 18.00 hod. mše svatá, obnova zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. **Informace na tel. 731 621 222.**

Hnutí Modlitby matek a Modlitby otců vás zvou na III. POSTNÍ REKOLEKCI 9.–11. března 2012 v Kroměříži v budově Arcibiskupského gymnázia. Přednášejí: MUDr. Jitka Krausová, Mons. Josef Nuzik, P. Josef Červenka.

Program: Pátek 9. března – příjezd a ubytování do 19.00 hod. • 19.30 hod. mše sv., křížová cesta, setkání s koordinátory MM a MO. **Sobota 10. března** – 7.30 hod. modlitba ranních chval v kapli • 7.50 hod. snídaně • 8.30 hod. zahájení v aule gymnázia, I. rekolekční promluva – MUDr. Krausová • 9.30 hod. přestávka • 10.00 hod. II. rekolekční promluva – MUDr. Krausová • 11.00 svědectví z MM a MO • 12.00 hod. modlitba bolestného růžence • 12.30 hod. oběd, siesta • 14.00 hod. odpovědi na dotazy a přítomnost ke svátosti smíření • 15.30 hod. III. rekolekční promluva – Mons. Josef Nuzik • 16.30 hod. mše sv. – hlavní cebrant Mons. Josef Nuzik, generální vikář • 17.15 hod. adorace s modlitbami matek a otců • 18.00 hod. večere • 19.00 hod. koncert vážné hudby • 20.30 hod. společná modlitba nešpor a kompletáře.

Neděle 11. března – 7.30 hod. modlitba ranních chval v kapli • 8.00 hod. snídaně • 9.00 hod. IV. rekolekční promluva – MUDr. Krausová • 10.45 hod. mše sv. v kostele sv. Mořice v Kroměříži • 12.30 hod. oběd a závěrečné setkání se svátostným peřeznáním. Veškerý program, ubytování a stravování je v areálu Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži. Cena za ubytování: 1 noc s ložním prádlem 200 Kč, spacák 170 Kč. Stravování: snídaně 36 Kč, oběd 66 Kč, večere 43 Kč. Může dojít k navýšení kvůli změně zákona o DPH. Režijní poplatek pro každého účastníka je 100 Kč. **Vyplněnou přihlášku pošlete nejpozději do 4. března 2012 na e-mail: faramorkovice@seznam.cz.** Informace P. Josef Červenka, tel. 731 621 105.

Liturgická čtení

Neděle 19. 2. – 7. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 43,18–19.21–22.24b–25
Ž 41(40),2–3.4–5.13–14

Odp.: 5b (*Uzdrav mě, Pane, zhršil jsem proti tobě.*)

2. čt.: 2 Kor 1,18–22

Ev.: Mk 2,1–12

Slovo na den: *Odpouštějí se ti hříchy.*

Pondělí 20. 2. – ferie

1. čt.: Jak 3,13–18

Ž 19(18),8.9.10.15

Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.*)

Ev.: Mk 9,14–29

Slovo na den: *Pomoz mé slabé víře!*

Úterý 21. 2. – nez. pam. sv. Petra Damianiho

1. čt.: Jak 4,1–10

Ž 55(54),7–8.9–10a.10b–11a.23

Odp.: 23a (*Svou starost hod na Hospodina, a on tě zachová.*)

Ev.: Mk 9,30–37

Slovo na den: *Vydán lidem.*

Středa 22. 2. – Popeleční středa

1. čt.: Jl 2,12–18

Ž 51(50),3–4.5–6a.12–13.14+17

Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhršili.*)

2. čt.: 2 Kor 5,20–6,2

Ev.: Mt 6,1–6.16–18

Slovo na den: *Otec vidí i to, co je skryté.*

Čtvrtek 23. 2. – připomínka sv. Polykarpa

1. čt.: Dt 30,15–20

Ž 1,1–2.3.4+6

Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)

Ev.: Lk 9,22–25

Slovo na den: *Svůj život zachránit?!*

Pátek 24. 2. – ferie

1. čt.: Iz 58,1–9a

Ž 51(50),3–4.5–6a.18–19

Odp.: 19b (*Zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš.*)

Ev.: Mt 9,14–15

Slovo na den: *Dny, kdy jim ženicha vezmou.*

Sobota 25. 2. – ferie

1. čt.: Iz 58,9b–14

Ž 86(85),1–2.3–4.5–6

Odp.: 11a (*Pouč mě o své cestě, Hospodine, abych kráčel v tvé pravdě.*)

Ev.: Lk 5,27–32

Slovo na den: *Povolat k obrácení.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

18. – 25. ÚNORA 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 19. 2.		PO 20. 2.		ÚT 21. 2.		ST 22. 2.		ČT 23. 2.		PÁ 24. 2.		SO 25. 2.	
Antifona	1028	1148	1044	1164	1060	1181	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1061	1181	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1107	1232	1198	1330	1214	1347	1229	1364
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1108	1232	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1065	1186	274	304	277	308	281	311	284	315
Antifona k Zach. kantiku	694	784	1049	1169	1065	1186	274	304	278	308	281	312	284	316
Prosby	1033	1153	1049	1169	1065	1186	274	304	278	308	281	312	284	316
Závěrečná modlitba	695	784	1050	1170	1309	1453	275	305	278	309	282	312	285	316
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	275	305	279	309	282	313	285	316
Závěrečná modlitba	695	784	1054	1174	1069	1191	275	305	278	309	282	312	285	316
Nešpory:	SO 18. 2.													
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1071	1192	268	298	269	299	268	298
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1193	1324	1208	1341	1224	1358
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1193	1324	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1074	1195	276	306	280	310	283	314
Ant. ke kant. P. M.	694	784	695	785	1059	1180	1074	1196	276	307	280	310	283	314
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1074	1196	277	307	280	310	283	314
Záv. modlitba	695	784	695	784	1060	1181	1309	1453	275	305	278	309	282	312
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

DOTISK MCM s. r. o.

VYPRÁVĚJ MI O JEŽÍŠI • BIBLICKÁ ČÍTANKA PRO KATECHEZE V RODINÁCH

Katecheze Josef Hrdlička • Ilustrace Zdirad J. K. Čech • Úvodní slovo Jan Graubner

V desítkách kapitol doprovázených poetickými barevnými ilustracemi jsou v této jedinečné publikaci převyprávěny četné příběhy Starého zákona a evangelíí, z kterých vyrůstají laskavá, moudrá zamyšlení pro každodenní krůček na cestě k Božímu království. Závěrečné verše jednotlivých kapitol, poučení o starozákonních předobrazech, ba i samotné pokyny k vedení katecheze v rodině naplňují autorův náročný záměr duchovně obdařit každého z rodiny bez ohledu na věk a věroučnou vyspělost.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • Dotisk prvního vydání
Váz., 160x236 mm, 200 stran, 269 Kč*

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

HLEDÁNÍ ŽIVÉHO KRISTA

Jan Graubner

K duchovní přípravě na Velikonoce, stejně jako k plnému prožití svátků vzkříšeného Krista může pomoci knížka, kterou arcibiskup Jan Graubner sestavil z myšlenek svých postních a velikonočních kázání a pastýřských listů.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 113x165 mm, 96 stran, 99 Kč

POSTNÍ A VELIKONOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Viliam Judák • Ze slovenštiny přeložila Alena Valentová

Úvahy slovenského biskupa upevňují naši víru v Ježíšovo zmrtvýchvstání a umožňují nám načerpat sílu k přesvědčení, že jako nebylo nesmyslné utrpení Ježíšovo, tak nejsou beze smyslu ani naše strádání a bolesti.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 115x180 mm, 128 stran, 129 Kč

VÝPRODEJ

**LITURGICKÝ A PASTORAČNÍ KALENDÁŘ ARCIDIECĚ-
ZE OLOMOUCKÉ 2011-2012**

Vydalo Arcibiskupství olomoucké v nakladatelství

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • Kroužková vazba, 112x170 mm,
208 stran, původní cena 75 Kč, nyní 10 Kč*

DIÁŘ 2012

Matice cyrilometodějská s. r. o.

Brož., 80x180 mm, 36 stran, původní cena 43 Kč, nyní 10 Kč

ŽÍT SVÉ POVOLÁNÍ

Liturgické kalendárium a čtení Jiří Kočenda • Redakce Věra

Mrtvá a Daniel Dehner • Výběr textů Věra Mrtvá

Týdenní stolní kalendář na rok 2012 s občanským a liturgickým kalendářem.

Matice cyrilometodějská s. r. o.

Kroužková vazba, 240x165 mm, původní cena 59 Kč, nyní 10 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci. Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vištek, PhDr. Lubomír Štíla. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udeřoval schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC pro Slovenskou republiku; RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanova, Medžugorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nevezřejněné příspěvky nevracíme.